

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (prvá komora)

z 2. októbra 2009*

Vo veci T-324/05,

Estónska republika, v zastúpení: L. Uibo, splnomocnený zástupca,

žalobkyňa,

ktorú v konaní podporuje:

Lotyšská republika, v zastúpení: pôvodne E. Balode-Buraka, neskôr L. Ostrovska
a K. Drēviņa, splnomocnené zástupkyne,

vedľajší účastník konania,

* Jazyk konania: estónčina.

proti

Komisii Európskych spoločností, v zastúpení: pôvodne L. Visaggio a E. Randvere, neskôr T. van Rijn, H. Tserepa-Lacombe a E. Randvere, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie nariadenia Komisie (ES) č. 832/2005 z 31. mája 2005 o určení nadbytočných množstiev cukru, izoglukózy a fruktózy pre Českú republiku, Estónsko, Cyprus, Lotyšsko, Litvu, Maďarsko, Maltu, Poľsko, Slovinsko a Slovensko (Ú. v. EÚ L 138, s. 3),

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV (prvá komora),

v zložení: predsedníčka komory V. Tiili (spravodajkyňa), sudcovia F. Dehousse a I. Wiszniewska-Bialecka,

tajomník: C. Kantza, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 22. apríla 2009,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

I — O SOT s cukrom

- ¹ Spoločná organizácia trhov v sektore cukru (ďalej len „SOT s cukrom“) sa v čase, keď došlo ku skutočnostiam, ktoré dali podnet k prejednávanej veci, riadila nariadením Rady (ES) č. 1260/2001 z 19. júna 2001 o spoločnom organizovaní trhu v sektore cukru (Ú. v. ES L 178, s. 1; Mim. vyd. 03/033, s. 17).
- ² Odôvodnenie č. 2 tohto nariadenia stanovuje, že cieľom SOT s cukrom je stabilizovať trh s týmto výrobkom v záujme zachovania nevyhnutných záruk týkajúcich sa zamestnanosti a životnej úrovne pestovateľov cukrovej repy a cukrovej trstiny Európskeho spoločenstva. Na tieto účely toto nariadenie reguluje výrobu a dovoz cukru a upravuje mechanizmy na stabilizáciu trhu, ktorých cieľom je zabezpečiť odbyt produkcie Spoločenstva.
- ³ Podľa článkov 10 a 11 nariadenia č. 1260/2001 je výroba cukru v Spoločenstve založená na uplatňovaní systému kvót. Tento systém zahŕňa určovanie vyrábaných množstiev pre každý z výrobných regiónov Spoločenstva, pričom členské štáty sú povinné tieto množstvá rozdeliť vo forme produkčných kvót — kvóta A a kvóta B — medzi rôzne podniky vyrábajúce cukor usadené na ich území. Tieto množstvá zodpovedajú hospodárskemu roku, ktorý sa začína 1. júla príslušného roka a končí 30. júna

nasledujúceho roka. Cukor vyrobený podnikom v rámci kvót A a B sa nazýva „cukor A“ a „cukor B“. Každé množstvo cukru vyrobené nad rámec kvót A a B sa označuje ako „cukor C“.

- 4 Záruky odbytu upravené v rámci SOT s cukrom spočívajú jednak v systéme podpory cien, ktorý sa podľa článkov 6 až 9 nariadenia č. 1260/2001 zakladá na systéme intervencie, ktorý má zaručovať ceny a odbyt výrobkov, pričom ceny uplatňované intervenčnými agentúrami určuje Rada Európskej únie, a jednak v systéme vývozných náhrad upravenom článkami 27 až 30 nariadenia č. 1260/2001, ktorého cieľom je umožniť obchodovanie s produkciou Spoločenstva na svetovom trhu — ak sa toto obchodovanie ukáže nevyhnutným na stabilizáciu trhu Spoločenstva s cukrom — tak, že vyrovnáva rozdiel medzi cenami v Spoločenstve a cenami na svetovom trhu.
- 5 Cukor A a cukor B sa môžu voľne uvádzať na spoločný trh a vzťahujú sa na nich tieto záruky odbytu, pričom cukor B má výhodu záruky nižšej ceny, ako je cena cukru A. Cukor C naopak nespĺňa podmienky ani systému podpory cien, ani systému vývozných náhrad. Tento cukor sa v zásade musí uviesť do obehu mimo Spoločenstva, aby bol predávaný na svetovom trhu v súlade s článkom 13 nariadenia č. 1260/2001.
- 6 Podľa článku 15 ods. 1 písm. a), b) a c) tohto nariadenia sa pred koncom každého hospodárskeho roka zisťujú najmä odhadované množstvo cukru A a cukru B vyrobené počas prebiehajúceho hospodárskeho roka, odhadované množstvo cukru uvedeného do obehu na spotrebu vo vnútri Spoločenstva počas prebiehajúceho hospodárskeho roka a exportovateľný prebytok získaný tak, že sa od prvého množstva odpočíta druhé množstvo. Tento exportovateľný prebytok je v zásade ten, pre ktorý sa vyberajú vývozné náhrady.
- 7 Podľa článkov 15 a 16 nariadenia č. 1260/2001 SOT s cukrom upravuje systém, v ktorom si samotní výrobcovia v celom rozsahu financujú náklady odbytu prebytkov cukru prostredníctvom produkčných odvodov a dodatkových odvodov. Tento systém

samofinancovania predstavuje protihodnotu záruk odbytu produkcie Spoločenstva tým, že určuje konečnú zodpovednosť výrobcov za náklady nevyhnutné na zabezpečenie odbytu množstiev umiestnených na trh v danom hospodárskom roku. Výška odvodov sa stanovuje po skončení každého hospodárskeho roka v závislosti od bilancie fungovania trhu Spoločenstva zostavenej Komisiou Európskych spoločenstiev na základe údajov odovzdaných členskými štátmi. Platba vývozných náhrad je jedným z opatrení financovaných výrobcami v závislosti od ich produkčnej kvóty.

II — *O zmluve o pristúpení a o akte o pristúpení*

- 8 Podľa článku 2 ods. 3 Zmluvy medzi Belgickým kráľovstvom, Dánskym kráľovstvom, Spolkovou republikou Nemecko, Helénskou republikou, Španielskym kráľovstvom, Francúzskou republikou, Írskom, Talianskou republikou, Luxemburským veľkovojvodstvom, Holandským kráľovstvom, Rakúskou republikou, Portugalskou republikou, Fínskou republikou, Švédskym kráľovstvom, Spojeným kráľovstvom Veľkej Británie a Severného Írska (členskými štátmi Európskej únie) a Českou republikou, Estónskou republikou, Cyperskou republikou, Lotyšskou republikou, Litovskou republikou, Maďarskou republikou, Maltskou republikou, Poľskou republikou, Slovinskou republikou, Slovenskou republikou o pristúpení Českej republiky, Estónskej republiky, Cyperskej republiky, Lotyšskej republiky, Litovskej republiky, Maďarskej republiky, Maltskej republiky, Poľskej republiky, Slovinskej republiky a Slovenskej republiky k Európskej únii (Ú. v. EÚ L 236, s. 17, ďalej len „zmluva o pristúpení“) podpísanej v Aténach 16. apríla 2003:

„Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia odseku 2, sú orgány únie oprávnené prijať pred pristúpením opatrenia uvedené v článku 6 odseku 2 druhom pododseku... 41 aktu [o podmienkach pristúpenia Českej republiky, Estónskej republiky, Cyperskej republiky, Lotyšskej republiky, Litovskej republiky, Maďarskej republiky, Maltskej republiky, Poľskej republiky, Slovinskej republiky a Slovenskej republiky a o úpravách

zmlúv, na ktorých je založená Európska únia]. Tieto opatrenia nadobudnú platnosť a účinnosť iba za podmienky a ku dňu nadobudnutia platnosti tejto zmluvy.“

- 9 Podľa článku 41 prvého odseku aktu o podmienkach pristúpenia Českej republiky, Estónskej republiky, Cyperskej republiky, Lotyšskej republiky, Litovskej republiky, Maďarskej republiky, Maltskej republiky, Poľskej republiky, Slovinskej republiky a Slovenskej republiky a o úpravách zmlúv, na ktorých je založená Európska únia (Ú. v. EÚ L 236, 2003, s. 33, ďalej len „akt o pristúpení“), ktorý je prílohou zmluvy o pristúpení:

„Ak sú v [Českej republike, Estónskej republike, Cyperskej republike, Lotyšskej republike, Litovskej republike, Maďarskej republike, Maltskej republike, Poľskej republike, Slovinskej republike a Slovenskej republike] na uľahčenie prechodu zo súčasného režimu na režim vyplývajúci z uplatňovania spoločnej poľnohospodárskej politiky podľa podmienok uvedených v tomto akte potrebné prechodné opatrenia, prijme Komisia za podmienok vymedzených v tomto akte takéto opatrenia v súlade s postupom uvedeným v článku 42 odseku 2 nariadenia... č. 1260/2001... alebo v zodpovedajúcich článkoch ostatných nariadení o spoločnej organizácii poľnohospodárskych trhov alebo v súlade s postupmi výboru, ako sú ustanovené v príslušných právnych predpisoch. Prechodné opatrenia uvedené v tomto článku môžu byť prijaté počas obdobia troch rokov nasledujúcich po dni pristúpenia a ich uplatňovanie bude obmedzené na toto obdobie...“

- 10 Podľa prílohy IV kapitoly 4 bodu 2 aktu o pristúpení:

„Všetky zásoby, verejné aj súkromné, ktoré sú ku dňu pristúpenia vo voľnom obehu na území nového členského štátu a ktoré presahujú množstvo, ktoré možno považovať za obvyklý prenos zásob, musia byť odstránené na náklady nových členských štátov.

Pojem obvyklý prenos zásob bude definovaný pre každý výrobok samostatne na základe kritérií a cieľov špecifických pre každú spoločnú organizáciu trhu.“

Okolnosti predchádzajúce sporu

I — O nariadení (ES) č. 60/2004

- 11 Dňa 14. januára 2004 prijala Komisia na základe článku 2 ods. 3 zmluvy o pristúpení, ako aj na základe článku 41 prvého odseku aktu o pristúpení, nariadenie (ES) č. 60/2004, ktorým sa ustanovujú prechodné opatrenia v sektore cukru z dôvodu pristúpenia Českej republiky, Estónska, Cypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Poľska, Slovinska a Slovenska (Ú. v. EÚ L 9, s. 8).
- 12 Nariadenie č. 60/2004 v podstate zavádza ako prechodné odchýlenie sa od uplatniteľných pravidiel Spoločenstva systém odstránenia nadbytočných zásob cukru, izoglukózy a fruktózy existujúcich v Českej republike, Estónskej republike, Cyperskej republike, Lotyšskej republike, Litovskej republike, Maďarskej republike, Maltskej republike, Poľskej republike, Slovinskej republike a Slovenskej republike (ďalej len „nové členské štáty“) týmito členskými štátmi.
- 13 Článok 6 ods. 1 nariadenia č. 60/2004 tak stanovuje, že Komisia určí pre každý nový členský štát najneskôr do 31. októbra 2004, v súlade s postupom uvedeným v článku 42 ods. 2 nariadenia (ES) č. 1260/2001, množstvo cukru v nezmenenom stave alebo vo forme spracovaných výrobkov, izoglukózy a fruktózy, ktoré presahuje množstvo považované za bežnú prenášanú zásobu k 1. máju 2004 (ďalej len „nadbytočné množstvo“) a ktoré musí byť odstránené z trhu na náklady nových členských štátov.

Článok 6 ods. 1 nariadenia č. 60/2004 upravuje aj spôsob, akým má Komisia určiť toto nadbytočné množstvo. V tejto súvislosti musí Komisia zohľadniť vývoj pozorovaný počas roku, ktorý predchádza pristúpeniu, v porovnaní s predchádzajúcimi rokmi, pokiaľ ide o dovezené a vyvezené množstvá cukru v nezmenenom stave alebo vo forme spracovaných výrobkov ako je napríklad izoglukóza a fruktóza, výrobu, spotrebu a zásoby týchto výrobkov, ako aj okolnosti, za ktorých sa vytvorili zásoby.

- 14 Článok 6 ods. 2 nariadenia č. 60/2004 stanovuje, že každý dotknutý nový členský štát zabezpečí, aby sa bez intervencie Spoločenstva odstránilo z trhu množstvo cukru alebo izoglukózy, ktoré sa rovná nadbytočnému množstvu, ktoré tomuto členskému štátu určila Komisia podľa postupu uvedeného v odseku 1. K odstráneniu nadbytočného množstva môže dôjsť buď vyvezením zo Spoločenstva bez náhrady, použitím v sektore palív alebo denaturáciou na živočíšne krmivo bez finančnej podpory v súlade s ustanoveniami v hlavách III a IV nariadenia Komisie (EHS) č. 100/72 zo 14. januára 1972 o stanovení podrobných pravidiel pre denaturovanie cukru určeného pre krmivo zvierat (Ú. v. ES L 12, s. 15; Mim. vyd. 03/001, s. 289). V každom prípade malo byť odstránenie zabezpečené najneskôr do 30. apríla 2005.

- 15 Podľa odseku 3 toho istého článku musí mať na uplatnenie odseku 2 každý nový členský štát 1. mája 2004 k dispozícii systém na identifikáciu obchodovaných alebo vyrobených nadbytočných zásob cukru v nezmenenom stave alebo vo forme spracovaných výrobkov, izoglukózy a fruktózy na úrovni príslušných hlavných prevádzkovateľov. Nový členský štát musí používať tento systém na to, aby príslušných prevádzkovateľov prinútil odstrániť na ich vlastné náklady z trhu ekvivalentné množstvo cukru alebo izoglukózy z ich nadbytočných zásob. Príslušní prevádzkovatelia musia poskytnúť dôkaz o tomto odstránení najneskôr do 30. apríla 2005, inak musí nový členský štát vyúčtovať sumu, ktorá sa rovná príslušnému množstvu vynásobenému najvyššími dovoznými poplatkami uplatniteľnými na príslušný výrobok počas obdobia od 1. mája 2004 do 30. apríla 2005 vrátane, zvýšenú o 1,21 eur/100 kg ekvivalentu bieleho cukru alebo sušiny, pričom táto suma sa pripíše jeho národnému rozpočtu.

- 16 Článok 6 ods. 4 nariadenia č. 60/2004 stanovuje, že keď sú nadbytočné množstvá zásob odstránené vývozom, môžu o tom príslušní prevádzkovatelia poskytnúť dôkaz do 31. júla 2005.
- 17 Článok 7 ods. 1 nariadenia č. 60/2004 stanovuje, že nové členské štáty musia poskytnúť Komisii najneskôr do 31. júla 2005 dôkaz o odstránení nadbytočného množstva, ktoré im bolo určené podľa metódy uvedenej v článku 6 ods. 1 tohto nariadenia. Ak sa takýto dôkaz v stanovenej lehote neposkytne pre celé nadbytočné množstvo alebo jeho časť, odsek 2 toho istého článku stanovuje, že dotknutý nový členský štát musí zaplatiť sumu rovnajúcu sa neodstránenému množstvu vynásobenému najvyššou vývoznou náhradou uplatniteľnou na biely cukor, ktorý patrí pod číselný znak KN 1701 99 10 v období od 1. mája 2004 do 30. apríla 2005 vrátane, pričom táto suma bude pripísaná rozpočtu Spoločenstva najneskôr do 30. novembra 2005 a vezme sa do úvahy pri výpočte produkčných odvodov za hospodársky rok 2004/2005.
- 18 Nariadenie č. 60/2004 v súlade so svojím článkom 9 nadobudlo účinnosť 1. mája 2004.

II — O nariadení (ES) č. 651/2005

- 19 Dňa 28. apríla 2005 Komisia na základe článku 41 prvého odseku aktu o pristúpení prijala nariadenie (ES) č. 651/2005, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 60/2004 (Ú. v. EÚ L 108, s. 3).
- 20 Zmeny nariadenia č. 60/2004 zavedené nariadením č. 651/2005 sa týkajú iba dátumov a lehôt obsiahnutých v tomto prvom nariadení.

- 21 Dátumy uvedené v článku 6 ods. 1 prvom pododseku a v článku 6 ods. 2 nariadenia č. 60/2004, konkrétne 31. október 2004 a 30. apríl 2005, sa tak zmenili na 31. mája a 30. novembra 2005. Dátum uvedený v odseku 3 druhom a treťom pododseku uvedeného článku, a to 30. apríl 2005, sa zmenil na 30. novembra 2005. Rovnako dátum uvedený v úvodnej vete článku 6 ods. 4 nariadenia č. 60/2004, 31. júl 2005, sa zmenil na 28. február 2006, a dátum uvedený v štvrtom pododseku tohto ustanovenia, 1. máj 2005, sa posunul na 30. novembra 2005. Dátum uvedený v článku 7 ods. 1 nariadenia č. 60/2004, 31. júl 2005, sa zmenil na 31. marca 2006 a obdobie uvedené v odseku 2, ktoré plynulo od 1. mája 2004 do 30. apríla 2005, plynie po zmene od 1. mája 2004 do 30. novembra 2005. Napokon bol zmenený aj dátum úhrady sumy dlhovanej rozpočtu Spoločenstva, keďže 30. november 2005 bol zmenený na 31. december rokov 2006 až 2009.
- 22 Nariadenie č. 651/2005 v súlade so svojím článkom 2 nadobudlo účinnosť 29. apríla 2005.

III — *O napadnutom nariadení*

- 23 Dňa 31. mája 2005 Komisia prijala nariadenie (ES) č. 832/2005 o určení nadbytočných množstiev cukru, izoglukózy a fruktózy pre Českú republiku, Estónsko, Cyprus, Lotyšsko, Litvu, Maďarsko, Maltu, Poľsko, Slovinsko a Slovensko (Ú. v. EÚ L 138, s. 3, ďalej len „napadnuté nariadenie“). Článok 1 tohto nariadenia stanovuje nadbytočné množstvo, ktoré musí odstrániť z trhu Spoločenstva každý z piatich nových členských štátov, v prípade ktorých bola napokon zistená existencia nadbytočného množstva, a to Cyprus, Lotyšsko, Malta, Slovensko, a napokon Estónsko. V prípade Estónska bolo nadbytočné množstvo stanovené na 91 464 ton.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 24 Návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 25. augusta 2005 podala Estónska republika podľa článku 230 ES žalobu o neplatnosť napadnutého nariadenia.
- 25 Podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 12. decembra 2005 podala Lotyšská republika návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Estónskej republiky, ktorému bolo vyhovené uznesením predsedu tretej komory Súdu prvého stupňa z 10. februára 2006.
- 26 Dňa 27. marca 2006 Lotyšská republika podala vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania.
- 27 Keďže zloženie komôr Súdu prvého stupňa sa zmenilo, sudca spravodajca bol pridelený do prvej komory, ktorej bola preto pridelená prejednávacia vec.
- 28 Dňa 12. februára 2009 položil Súd prvého stupňa písomné otázky Komisii, ktorá vyhověla tejto žiadosti v stanovenej lehote.
- 29 Na základe správy sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa (prvá komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania.

³⁰ Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Súd prvého stupňa položil, boli vypočuté na pojednávaní 22. apríla 2009.

³¹ Estónska republika, ktorú v prvom žalobnom návrhu podporuje Lotyšská republika, navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil napadnuté nariadenie,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

³² Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žalobu,

— zaviazal Estónsku republiku na náhradu trov konania.

Právny stav

33 Estónska republika tvrdí, že iba 48 733 ton z nadbytočného množstva, ktoré jej určila Komisia podľa napadnutého nariadenia, bolo v držbe hospodárskych subjektov, pričom zostávajúcich 42 731 ton tvorili zásoby, ktoré mali v držbe estónske domácnosti na svoju spotrebu (ďalej len „rezervy domácností“), ako to vyplýva z posledných výpočtov Komisie na základe nespochybnených údajov, ktoré poskytla Estónska republika.

34 V tejto súvislosti Estónska republika tvrdí iba to, že rezervy domácností nemali byť zahrnuté do tohto nadbytočného množstva a navrhuje zrušenie napadnutého nariadenia v rozsahu, v akom takto zahrnuté boli.

35 V tejto súvislosti žalobkyňa uplatňuje osem žalobných dôvodov, pričom v niektorých z nich ju podporuje Lotyšská republika. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení zásady kolegiality. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení nariadenia č. 60/2004. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti odôvodnenia. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení zásady riadnej správy vecí verejných. Piaty žalobný dôvod je založený na porušení zásady dobrej viery. Šiesty žalobný dôvod je založený na porušení zásady zákazu diskriminácie. Siedmy žalobný dôvod je založený na porušení práva vlastníť majetok. Ôsmy žalobný dôvod je založený na porušení zásady proporcionality.

36 Lotyšská republika okrem toho vo svojom vyjadrení vedľajšieho účastníka konania uplatnila dodatočný žalobný dôvod založený na porušení práva na obhajobu.

37 Estónska republika na úvod navrhuje Súdu prvého stupňa, aby uložil Komisii, aby mu odovzdala určité dokumenty a vysvetlila rozdiely medzi týmito dokumentmi a súborom

dokumentov, ktoré založila do spisu Estónska republika. Komisia navrhuje Súdu prvého stupňa, aby tieto dokumenty predložené žalobkyňou vylúčil zo spisu. Tieto dva návrhy treba preskúmať prednostne.

I — O návrhoch urobených na úvod Estónskou republikou a Komisiou

A — O úvodnom návrhu Estónskej republiky

1. Tvrdenia účastníkov konania

³⁸ Estónska republika uvádza, že niektoré dokumenty v jej držbe, ktoré mali byť Komisii predložené počas jej zasadnutia 20. apríla 2005 (ďalej len „príloha 18“), na ktorom Komisia splnomocnila svojich troch členov na prijatie napadnutého nariadenia, preukazujú, že pre Komisiu bola otázka, či rezervy domácností boli súčasťou estónskeho nadbytočného množstva, výlučne politická.

³⁹ Na preukázanie autenticity prílohy 18 si Estónska republika 27. júna 2005 vyžiadala od Komisie kópiu dokumentov, ktoré boli predložené počas jej zasadnutia 20. apríla 2005. Ako odpoveď dostala 25. augusta 2005 niektoré dokumenty, medzi ktorými bolo oznámenie, ktoré Komisii adresovala komisárka zodpovedná za poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka, pani Fischer Boel (ďalej len „oznámenie pani Fischer Boel“). Neúplná verzia tohto oznámenia sa nachádza v prílohe 18. Príloha 18 však obsahuje dokumenty, ktoré preukazujú, že Komisia nechcela zohľadniť osobitnú situáciu Estónskej republiky, ako aj návrh nariadenia, ktoré chýbajú v dokumentoch odovzdaných Komisiou. Estónska republika preto navrhuje Súdu prvého stupňa, aby Komisii uložil, aby mu

odovzdala všetky dokumenty, ktoré jej boli predložené na jej zasadnutí 20. apríla 2005 a aby mu vysvetlila rozdiely medzi prílohou 18 a dokumentmi odovzdanými 25. augusta 2005, aby tak bola zachovaná zásada rovnosti zbraní.

40 Komisia tvrdí, že tejto žiadosti už vyhovel. Upresňuje, že príloha 18 je súborom predbežných dokumentov, ktoré boli predmetom diskusií medzi jej službami pri príprave zasadnutia 20. apríla 2005 a ktoré sa líšia od dokumentov, ktoré boli napokon predložené.

2. Posúdenie Súdom prvého stupňa

41 Treba zdôrazniť, že Estónska republika v konečnom dôsledku nepopiera, že Komisia jej 25. augusta 2005 poskytla všetky dokumenty predložené kolégiu komisárov (ďalej len „kolégium“) na jeho zasadnutí 20. apríla 2005. Tieto dokumenty sa totiž už nachádzajú v spise a boli do neho založené Estónskou republikou, ktorá netvrdila, že kolégiu boli počas uvedeného zasadnutia predložené iné dokumenty, ktoré Komisia neodovzdala. Požiadavku Estónskej republiky na predloženie dokumentov treba teda považovať za bezpredmetnú a jej tvrdenia treba vyložiť iba v tom zmysle, že keďže dokumenty, ktoré jej odovzdala Komisia 25. augusta 2005 sa významne líšia od dokumentov, ktoré tvoria prílohu 18 a ku ktorým Estónska republika získala prístup spôsobom, ktorý nevysvetľuje, navrhuje Súdu prvého stupňa, aby nariadil Komisii, aby vysvetlila dôvody týchto rozdielov.

42 Je však namieste zdôrazniť, že Komisia už požadované vysvetlenia poskytla.

43 Komisia totiž vysvetlila, že príloha 18 je súborom predbežných dokumentov vyhotovených pri príprave jej zasadnutia 20. apríla 2005. Rovnako vysvetlila, že tieto

dokumenty sa líšia od dokumentov, ktoré boli napokon predložené kolégiu na tomto zasadnutí, práve z dôvodu ich predbežnej povahy.

- 44 Vysvetlenie poskytnuté Komisiou je pochopiteľné a prijateľné. Je úplne bežné, že komisár, ktorý predkladá Komisii dokumenty s cieľom pripraviť prijatie opatrenia, má k dispozícii niekoľko verzií týchto dokumentov a spomedzi nich vyberie tú, ktorá sa mu zdá najvhodnejšia na to, aby bola predložená kolégiu s cieľom prijatia príslušného opatrenia. Z toho vyplýva, že v dôsledku vysvetlenia Komisie je ďalšie posúdenie návrhu Estónskej republiky zbytočné.

B — *O úvodnom návrhu Komisie*

1. Tvrdenia účastníkov konania

- 45 Komisia tvrdí, že príloha 18 je súborom interných a predbežných dokumentov, ktoré boli predmetom diskusií medzi jej službami a navrhuje Súdu prvého stupňa, aby ich vyňal zo spisu.
- 46 V tejto súvislosti zdôrazňuje, že otvorenosť a transparentnosť, za ktorých má prebiehať jej vnútorná diskusia, by mohli byť vážne ohrozené, ak by interné, predbežné a prípravné dokumenty z rokovaní kolégia boli poskytnuté účastníkom konania, ktorí na súdoch Spoločenstva napádajú výsledok týchto rokovaní, najmä preto, že sú z nich zrejmé stanoviská právnej služby, pričom tieto stanoviská si zaslúžia osobitnú ochranu, a teda že boli získane nezákonným spôsobom.

47 Okrem toho kontrola súdu Spoločenstva sa vzťahuje na konečný akt, a nie na návrhy alebo prípravné dokumenty, ktoré vyjadrujú iba predbežné stanoviská.

48 Estónska republika napokon nikdy nepožiadala o prístup k prílohe 18. Jej žiadosť o prístup k dokumentom z 27. júna 2005, ktorej bolo navyše vyhovené, sa týkala iba dokumentov, ktoré boli predložené kolégiu počas zasadnutia 20. apríla 2005, ako aj dokumentov týkajúcich sa metodológie použitej na určenie nadbytočných množstiev.

49 Estónska republika spochybňuje tvrdenia Komisie.

2. Posúdenie Súdom prvého stupňa

50 Vzhľadom na to, že Komisia na pojednávaní po otázke Súdu prvého stupňa výslovne uznala, že príloha 18 neobsahuje stanoviská jej právnej služby, ako to navyše vyplýva zo spisu, sa treba domnievať, že jej návrh na vyňatie tejto prílohy zo spisu sa zakladá na troch dôvodoch, a to po prvé, na internom a predbežnom charaktere týchto dokumentov, po druhé, na získaní týchto dokumentov prípadne nezákonnými prostriedkami a po tretie na tom, že tieto dokumenty sú v prejednávanej veci irelevantné.

51 Pokiaľ ide o prvý a druhý žalobný dôvod, treba zdôrazniť, že ani prípadný dôverný charakter dotknutých dokumentov, ani skutočnosť, že mohli byť získané nezákonne, nebránia tomu, aby boli ponechané v spise (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. júla 2008, Franchet a Byk/Komisia, T-48/05, Zb. s. II-1585, bod 74).

- 52 Jednak totiž neexistuje ustanovenie, ktoré by výslovne zakazovalo zobrať do úvahy nezákonne získané dôkazy (rozsudok Franchet a Byk/Komisia, už citovaný v bode 51 vyššie, bod 75).
- 53 Okrem toho Súd prvého stupňa v niektorých prípadoch prihliadol na dokumenty napriek tomu, že v súvislosti s nimi nebolo preukázané, že boli získané zákonnými prostriedkami (rozsudok Franchet a Byk/Komisia, už citovaný v bode 51 vyššie, bod 78).
- 54 V niektorých situáciách teda nebolo nevyhnutné, aby žalobca preukázal, že získal zákonným spôsobom dôverný dokument, ktorého sa dovoľáva na podporu svojho tvrdenia. Súd prvého stupňa zvažil záujmy, ktoré bolo potrebné chrániť, a dospel k záveru, že bolo treba posúdiť, či osobitné okolnosti, ako napríklad zásadný význam predloženia určitého dokumentu na zabezpečenie preskúmania zákonnosti postupu pri prijatí napadnutého aktu (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa zo 6. marca 2001, *Dunnett a i./BEI*, T-192/99, Zb. s. II-813, body 33 a 34) alebo na preukázanie existencie zneužitia právomoci (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 29. februára 1996, *Lopes/Súdny dvor*, T-280/94, ZbVS s. I-A-77 a II-239, bod 59), odôvodňovali nevyňatie dokumentu zo spisu (rozsudok Franchet a Byk/Komisia, už citovaný v bode 51 vyššie, bod 79).
- 55 Jednak Súdny dvor nevylúčil, že aj interné dokumenty sa môžu v určitých prípadoch legitímne nachádzať v spise v určitej veci (uznesenia Súdneho dvora z 19. marca 1985, *Tordeur*, 232/84, neuverejnené v Zbierke, bod 8, a z 15. októbra 1986, *LAISA/Rada*, 31/86, neuverejnené v Zbierke, bod 5).
- 56 Treba sa domnievať, že okolnosti, ktoré umožňujú ponechať tieto interné dokumenty v spise sú najmä tie, ktoré možno zohľadniť na to, aby boli v spise vo veci ponechané dokumenty prípadne získané nezákonnými prostriedkami a ktoré sú uvedené v bode 54 vyššie (pozri v tomto zmysle rozsudok *Dunnett a i./EIB*, už citovaný v bode 54 vyššie, bod 33).

57 S prihliadnutím na uvedené treba teda uviesť, že špecifický rámec prejednávanej žaloby umožňuje domnievať sa, že dokumenty tvoriace prílohu 18 treba ponechať v spise. Estónska republika sa ich totiž dovoľavala práve na účely preukázania existencie viacerých nezákonnosti postupu pri prijatí napadnutého nariadenia, ako aj existencie zneužitia právomoci, čo odôvodňuje ich nevyňatie zo spisu podľa judikatúry citovanej v bode 54 vyššie.

58 Napokon, pokiaľ ide o tretí žalobný dôvod, na základe ktorého Komisia navrhuje Súdu prvého stupňa, aby vylúčil prílohu 18 zo spisu a podľa ktorého dokumenty, ktoré tvoria túto prílohu, nie sú relevantné pre vyriešenie sporu, treba zdôrazniť, že irelevantnosť dokumentu pre rozhodnutie veci ako taká nestačí na odôvodnenie jeho vyňatia zo spisu.

59 V dôsledku toho treba zamietnuť úvodný návrh Komisie.

II — *O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady kolegiality*

A — *Tvrdenia účastníkov konania*

60 Estónska republika tvrdí, že Súdny dvor rozhodol, že kolégium sa nemôže obmedziť na to, že prejaví svoju vôľu konať určitým spôsobom bez toho, aby zasahovalo do prípravy aktu, ktorý potvrdzuje túto vôľu a do jeho definitívnej podoby. Táto úvaha platí tým skôr v tomto prípade, keďže napadnuté nariadenie má vážne dôsledky pre veľký počet osôb, ako aj pre rozpočet dotknutých členských štátov. Súdny dvor tiež rozhodol, že akty, ktoré ovplyvňujú právnu situáciu príjemcu, musí preskúmať a prijať kolégium. Estónska republika z toho vyvodzuje, že článok 13 rokovacieho poriadku Komisie, ktorý jej povoľuje, aby splnomocnila svojich členov na prijatie konečnej verzie aktu, ktorého

podstatu definovala v priebehu svojich zasadnutí, sa má vykladať v tom zmysle, že každá zmena v znení nariadenia, a najmä v jeho nariaďujúcej časti, je po prijatí rozhodnutia kolégia zakázaná.

61 Napadnuté nariadenie však bolo prijaté v rozpore so zásadou kolegiality, keďže na zasadnutí Komisie 20. apríla 2005, po prvé, bola pani Fischer Boel poverená pokračovaním v kontaktoch s novými členskými štátmi s cieľom definitívne overiť ich nadbytočné množstvá najmä so zreteľom na posledné dostupné číselné údaje, ako aj otázku, v akom rozsahu mali byť rezervy domácností zahrnuté do výpočtu týchto nadbytočných množstiev. Po druhé, rozhodlo sa o tom, že návrh nariadenia stanovujúceho nadbytočné množstvo každého nového členského štátu bude predložený riadiacemu výboru pre cukor. Po tretie, rozhodlo sa o tom, že pani Fischer Boel je splnomocnená prijať tento návrh spolu s predsedom Komisie a s jej tretím členom v prípade, ak výbor neprijme negatívne stanovisko, alebo ak by to vývoj situácie odôvodňoval, že ho Komisia prijme sama v ústnom konaní. Skutočnosť, že pani Fischer Boel bola splnomocnená prijať napadnuté nariadenie bez toho, aby kolégium schválilo definitívny návrh, porušuje zásadu kolegiality.

62 Aj keby sa rozhodnutie kolégia vyžadovalo iba vo vzťahu k obsahu napadnutého nariadenia, a nie k jeho presnému zneniu, je jasné, že pani Fischer Boel bola poverená rozhodnúť o tom, či rezervy domácností mali byť zahrnuté do nadbytočných množstiev. Rozsah jej voľnej úvahy okrem toho jasne vyplýva z porovnania nadbytočných množstiev definitívne určených v napadnutom nariadení s nadbytočnými množstvami určenými pôvodne v návrhu z 20. apríla 2005, a to pre Estónsku republiku 91 464 ton namiesto 91 466; pre Cyperskú republiku 40 213 ton namiesto 40 249; pre Lotyšskú republiku 10 589 ton namiesto 20 080; pre Maltskú republiku 2 452 ton namiesto 13 210 a napokon pre Slovenskú republiku 10 225 ton namiesto 17 419. Napokon oznámenie pani Fischer Boel a priložený metodologický dokument, ktorý je základom rozhodnutia kolégia a ktorý vymedzuje mandát pani Fischer Boel, obsahujú iba nejasný zámer, preukazujú, že určitá flexibilita pri určení toho, čo sa považuje za bežnú zásobu bola prípustná a nevysvetľujú, aké osobitné okolnosti odôvodňovali zníženie nadbytočných množstiev.

63 Samotná Komisia si je vedomá tejto skutočnosti, pretože vo svojom vyjadrení k žalobe uvádza na jednej strane, že schválila zámer a nie rozhodnutie, a na druhej strane, že 19. mája 2005 mala Estónska republika ešte stále možnosť uviesť dodatočné argumenty. Napokon list Komisie z 22. augusta 2005 preukazuje, že o nadbytočných množstvách každého členského štátu bolo rozhodnuté až na zasadnutí expertov 19. mája 2005, čo Komisia potvrdzuje vo svojom vyjadrení k žalobe. Dňa 20. apríla 2005 preto Komisia nemohla prijať napadnuté nariadenie.

64 Komisia spochybňuje tvrdenia Estónskej republiky.

B — *Posúdenie Súdom prvého stupňa*

65 Treba pripomenúť, že fungovanie Komisie sa riadi zásadou kolegiality (rozsudok Súdneho dvora z 15. júna 1994, Komisia/BASF a i., C-137/92 P, Zb. s. I-2555, bod 62). Táto zásada bola výslovne uvedená v článku 217 ods. 1 ES v znení zmenenom a doplnenom Zmluvou z Nice, podľa ktorého Komisia pracuje pod politickým vedením predsedu, ktorý rozhoduje o jej vnútornej organizácii s cieľom zabezpečiť konzistentnú a efektívnu činnosť založenú na kolegialite.

66 Podľa ustálenej judikatúry vyplýva táto zásada z článku 219 ES, podľa ktorého sa Komisia uznáša rozhodnutím väčšiny členov, ako je uvedené v článku 213 ES, a je uznášaniaschopná, len ak je na schôdzi prítomný počet členov stanovený jej rokovacím poriadkom. Táto zásada spočíva na rovnosti členov Komisie pri prijímaní rozhodnutia a znamená najmä, že rozhodnutia sú prerokovávané spoločne a že všetci členovia kolégia sú z politického hľadiska spoločne zodpovední za všetky prijaté rozhodnutia (rozsudky Súdneho dvora z 23. septembra 1986, AKZO Chemie a AKZO Chemie UK/ Komisia, 5/85, Zb. s. 2585, bod 30, a Komisia/BASF a i., už citovaný v bode 65 vyššie, bod 63).

- 67 Napriek tomu je využitie postupu splnomocnenia na prijímanie riadiacich alebo správnych opatrení v súlade so zásadou kolegiality.
- 68 Takýto systém splnomocnenia, obmedzený na určité kategórie správnych a riadiacich aktov, čo pojmovovo vylučuje zásadné rozhodnutia, sa totiž zdá nevyhnutný na to, aby Komisia vzhľadom na podstatné zvýšenie počtu rozhodovacích aktov, ktoré prijíma, bola schopná plniť svoju funkciu (rozsudok AKZO Chemie a AKZO Chemie UK/ Komisia, už citovaný v bode 66 vyššie, bod 37, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 27. apríla 1995, AAC a i./Komisia, T-442/93, Zb. s. II-1329, bod 84).
- 69 Treba teda preskúmať, či napadnuté nariadenia treba považovať za riadiace alebo správne opatrenie alebo za zásadné rozhodnutie.
- 70 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že napriek svojej normatívnej povahe má napadnuté nariadenie jediný cieľ, a to určiť nadbytočné množstvá niektorých nových členských štátov podľa postupu stanoveného v tomto ohľade v nariadení č. 60/2004, vo vzťahu ku ktorému je vykonávacím aktom. Takýto výpočet nemožno považovať za zásadné rozhodnutie.
- 71 Ako totiž vyplýva zo znenia bodov 13 až 17 vyššie, je to článok 6 ods. 1 nariadenia č. 60/2004, zmenený a doplnený nariadením č. 651/2005, ktorý definuje nadbytočné množstvo, ako aj metódu, ktorú musí Komisia dodržať pri jeho určení. Je to článok 6 ods. 2 nariadenia č. 60/2004, a žiadne ustanovenie napadnutého nariadenia, ktorý stanovuje, že takto vypočítané nadbytočné množstvo musí byť odstránené presne určenými spôsobmi. Napokon, je to článok 7 ods. 2 nariadenia č. 60/2004, ktorý uvádza dôsledky, ktoré musia znášať nové členské štáty, ak nedokážu splniť uložené povinnosti.

- 72 Všetky významné zásadné otázky boli teda upravené v nariadení č. 60/2004 v zmenenom a doplnenom znení, pričom napadnuté nariadenie mu je hierarchicky podriadené a obmedzuje sa na vykonanie výpočtu, aj keď je tento výpočet pomerne zložitý.
- 73 Treba dodať, že počas svojho zasadnutia 20. apríla 2005 kolégium splnomocnilo troch svojich členov na vykonanie takéhoto výpočtu bez toho, aby im zároveň priznalo možnosť prijať nové zásadné rozhodnutia alebo opätovne preskúmať vhodnosť uplatnenia zásadných rozhodnutí obsiahnutých v nariadení č. 60/2004, ako to vyplýva zo zápisnice z 1698. zasadnutia Komisie z 20. apríla 2005.
- 74 Počas tohto zasadnutia totiž kolégium predovšetkým schválilo oznámenie pani Fischer Boel. Metodológia priložená k tomuto oznámeniu a schválená kolégiom spolu s ním však namiesto toho, aby členom splnomocneným na prijatie napadnutého nariadenia povoľovala, aby sa odchyľili od zásadných otázok stanovených v nariadení č. 60/2004, ešte viac vymedzuje ich voľnú úvahu pri prijatí rozhodnutia. Táto metodológia predovšetkým rozvíja kritéria určenia nadbytočných množstiev nachádzajúce sa v nariadení č. 60/2004 a zavádza jasné pravidlo, podľa ktorého nadbytočné množstvá vyplývajú zo zmeny produkcie, ku ktorej treba pripočítat zmeny v dovozoch a odpočítat zmeny vo vývozočoch počas obdobia od mája 2003 do apríla 2004, porovnané s výsledkom týchto operácií za rovnaké obdobie troch predchádzajúcich rokov.
- 75 Je pravda, že táto metodológia zapadá do rámca článku 6 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 60/2004, podľa ktorého musí Komisia pri určení zásob zohľadniť podmienky, za ktorých sa vytvorili zásoby. V bode 2 odseku 3 písm. b) treťom pododseku metodológie priloženej k oznámeniu pani Fischer Boel sa tak uvádza, že možno pripustiť určitú flexibilitu pri určení toho, čo treba považovať za bežnú zásobu. Napriek tomu táto zmienka nijako neopravňuje splnomocnených členov Komisie k tomu, aby nadbytočné množstvá určitých členských štátov vypočítali iným spôsobom, než to predvída nariadenie č. 60/2004. Títo členovia Komisie sú iba oprávnení vyhodnotiť účtovné údaje poskytnuté týmito štátmi s určitou flexibilitou, ktorá umožňuje posúdiť existujúce zásoby v ich súvislosti, aby tak boli z výpočtu nadbytočných množstiev

vylúčené zásoby, ktorých existenciu možno vysvetliť dôvodmi, ktoré nie sú spojené so špekuláciami týkajúcimi sa prístúpenia týchto štátov k Európskej únii a ktoré nevyvolávajú riziko narušenia trhu.

76 Oznámenie pani Fischer Boel dáva navyše podrobnú odpoveď na tvrdenia, ktoré uviedla Estónska republika, aby preukázala, že rezervy domácností boli vytvorené za okolností, ktoré si zaslúžia prehodnotenie dotknutých množstiev podľa článku 6 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 60/2004. Aj keď je pravda, že splnomocnení členovia Komisia mohli na základe svojho splnomocnenia udržiavať ďalšie kontakty s novými členskými štátmi s cieľom opätovne preskúmať ich tvrdenia v tejto súvislosti, zároveň platí, že keďže uvedené oznámenie bolo jasne schválené kolégiom, títo členovia sa nemohli odchýliť od zámeru, ktorý v ňom bol definovaný, a v dôsledku toho mohli vylúčiť rezervy domácností z výpočtu nadbytočných množstiev iba na základe faktorov, ktorými sa toto oznámenie nezaoberalo, čo neurobili.

77 Okrem toho, aj keď je pravda, že splnomocnení členovia Komisie mohli na základe svojho splnomocnenia udržiavať ďalšie kontakty s novými členskými štátmi s cieľom opätovne preskúmať ich tvrdenia v tejto súvislosti, zároveň platí, že kolégium si vyhradilo možnosť samé prijať konečné rozhodnutie, ak by to situácia vyžadovala, čo možno vykladať iba tak, že sa mala na mysli situácia, keď by bolo treba nasledovať iný prístup než bol uvedený v oznámení pani Fischer Boel. V každom prípade k takejto zmene prístupu nedošlo.

78 Napokon treba v každom prípade zdôrazniť, že Komisii treba pri dodržaní zásady kolegiality priznať právomoc zveriť niektorým z jej členov úlohu vykonať výpočet, akokoľvek zložitý, na účely určenia množstiev daného poľnohospodárskeho výrobku na území určitých členských štátov, lebo inak by bola vážne ohrozená jej schopnosť efektívne riadiť spoločnú poľnohospodársku politiku, čo je oblasť, ktorá vyžaduje simultánne a rýchle riadenie informácií týkajúcich sa výroby, rezerv a iných premenných vyplývajúcich z takých výpočtov, ako sú vykonané v rámci napadnutého nariadenia.

79 Z toho vyplýva, že tento žalobný dôvod treba zamietnuť.

III — O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení nariadenia č. 60/2004

80 Estónska republika tvrdí, že napadnuté nariadenie bolo prijaté v rozpore s nariadením č. 60/2004. V tejto súvislosti uplatňuje dve tvrdenia, ktoré možno uviesť vo forme dvoch samostatných častí žalobného dôvodu. Po prvé tvrdí, že nariadenie č. 60/2004 neumožňuje zahrnutie rezerv domácností do výpočtu nadbytočných množstiev. Po druhé uvádza, že Komisia v rozpore s článkom 6 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 60/2004 nezohľadnila osobitné okolnosti charakterizujúce žalobkyňu pri určení jej nadbytočného množstva.

81 Na úvod sa však účastníci konania nezhodujú v otázke záväznosti nariadenia č. 60/2004 pre napadnuté nariadenie. Keďže relevantnosť tohto žalobného dôvodu závisí od tejto otázky, treba sa ňou zaoberať pred preskúmaním oboch jeho častí uvedených v predchádzajúcom bode.

A — O záväznosti nariadenia č. 60/2004 pre napadnuté nariadenie

1. Tvrdenia účastníkov konania

82 Estónska republika tvrdí, že keďže nariadenie č. 60/2004 je právnym základom napadnutého nariadenia, musí mať porušenie prvého nariadenia za následok zrušenie

druhého, aj keď boli obe prijaté tou istou inštitúciou (rozsudky Súdneho dvora z 10. marca 1971, *Deutsche Tradax*, 38/70, Zb. s. 145, a z 29. marca 1979, *ISO/Rada*, 118/77, Zb. s. 1277), pričom v tejto súvislosti nie je dôležité, že boli prijaté podľa rovnakého postupu.

- 83 Komisia uznáva, že napadnuté nariadenie sa zakladá na nariadení č. 60/2004, ale domnieva sa, že sa môže legálne odchyľovať od jeho ustanovení, pretože obe tieto nariadenia prijala tá istá inštitúcia podľa rovnakého postupu, na rozdiel od aktov, ktoré dali podnet k judikatúre uvádzanej Estónskou republikou. Koniec koncov, možno sa dokonca domnievať, že napadnuté nariadenie priamo vykonáva akt o prístupení, aj keď sa zakladá na článku 6 nariadenia č. 60/2004, pretože voľba tohto právneho základu nemala vplyv na použitý postup [rozsudok Súdneho dvora z 10. decembra 2002, *British American Tobacco (Investments) a Imperial Tobacco*, C-491/01, Zb. s. I-11453, body 93 až 98].

2. Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 84 Je namieste zdôrazniť, že prijatím napadnutého nariadenia Komisia neurobila teoretický výpočet, ale vykonala článok 6 ods. 1 nariadenia č. 60/2004, podľa ktorého mala určiť nadbytočné množstvo každého nového členského štátu. Toto nariadenie upravuje aj spôsoby odstránenia takto určených množstiev a dôsledky nesplnenia tejto povinnosti pre nové členské štáty, a to výlučne v rozsahu, v akom boli tieto množstvá určené v súlade s jeho ustanoveniami. Nariadenie č. 60/2004 sa napokon uvádza medzi právnymi základmi napadnutého nariadenia, ako aj v jeho odôvodneniach č. 1 až 3. Za týchto okolností treba dospieť k záveru, že napadnuté nariadenie je vykonávacím aktom nariadenia č. 60/2004. Ako však tvrdí Estónska republika, Súdny dvor v rozsudku *Deutsche Tradax*, už citovanom v bode 82 vyššie (bod 10), dospel k názoru, že nemožno pripustiť, aby sa vykonávacie nariadenie prijaté na základe splnomocnenia obsiahnutého v ustanovení základného nariadenia, od ktorého je odvodené, mohlo odchyľovať od ustanovení tohto základného nariadenia.

- 85 Je pravda, ako to uvádza Komisia, že v tomto rozsudku Súdny dvor rozhodoval o dvoch nariadeniach, ktoré prijala Rada podľa rozdielnych postupov, prvé nariadenie po

a druhé nariadenie bez porady so Zhromaždením Európskych spoločností. Napriek tomu možno pravidlo vyvodené z tohto rozsudku v celom rozsahu použiť v tomto prípade.

⁸⁶ Treba totiž po prvé zdôrazniť, že Súdny dvor na to, aby dospel k vyššie uvedenému záveru nijako neodkázal na existenciu dvoch postupov prijatia.

⁸⁷ Po druhé, tento záver bol následne zopakovaný v judikatúre bez toho, aby konajúci súd skúmal, či postupy prijatia aktov, ktoré boli pred ním napadnuté, boli rozdielne alebo rovnaké (pozri v tomto zmysle rozsudok ISO/Rada, už citovaný v bode 82 vyššie, bod 46, a rozsudok Súdneho dvora z 2. marca 1999, Španielsko/Komisia, C-179/97, Zb. s. I-1251, bod 20; rozsudok Súdu prvého stupňa z 30. júna 1993, Devillez a i./Parlament, T-46/90, Zb. s. II-699, bod 25).

⁸⁸ Po tretie, Súdny dvor už zrušil nariadenie prijaté inštitúciou, ktorá prijala základné nariadenie z dôvodov, ktoré sú v rozpore s názorom Komisie.

⁸⁹ V rozsudku ISO/Rada, už citovanom v bode 82 vyššie, totiž Súdny dvor zrušil nariadenie Rady, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých výrobkov z Japonska, pričom najmä odmietol tvrdenie Rady, že toto nariadenie bolo opatrením *sui generis* založeným priamo na článku 113 Zmluvy ES (zmenený, teraz článok 133 ES) a nebolo podriadené ustanoveniam základného nariadenia, a to nariadenia Rady (EHS) č. 459/68 z 5. apríla 1968 o ochrane pred dumpingom alebo poskytovaním prémie alebo subvencií zo strany krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho hospodárskeho spoločenstva [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 103, s. 38). Súdny dvor uviedol, že takéto tvrdenie nezohľadňuje skutočnosť, že celý postup, ktorý viedol k prijatiu dotknutého antidumpingového nariadenia, prebiehal spôsobom stanoveným v už uvedenom základnom nariadení a z toho vyvodil, že Rada sa po tom, čo prijala všeobecné nariadenie na účely vykonania jedného z cieľov článku 113 Zmluvy ES, nemôže odchyliť od takto stanovených pravidiel pri ich uplatňovaní v jednotlivých prípadoch (bod 46 rozsudku).

- 90 Postup uvedený v článku 113 Zmluvy ES na prijatie opatrení na ochranu obchodu, vrátane opatrení v prípade dumpingu, je však uvedený v odseku 4 tohto článku 113, podľa ktorého sa Rada uznáva kvalifikovanou väčšinou. Navyše zo znenia článku 17 ods. 1 nariadenia č. 459/68 v spojení s článkom 17 ods. 2 písm. a) tohto nariadenia vyplýva, že keď definitívne zistenie skutkového stavu a vyšetrovanie vedené v súlade s ostatnými ustanoveniami tohto nariadenia ukáže, že existuje dumping a ujma, a keď záujmy Spoločenstva vyžadujú postup na úrovni Spoločenstva, Komisia po vypočutí stanovísk príslušného výboru predloží návrh Rade, ktorá v prípade potreby prijme príslušné antidumpingové nariadenie, pričom sa uznáva kvalifikovanou väčšinou.
- 91 Z toho vyplýva, že hoci dotknutému antidumpingovému nariadeniu predchádzali iné procesné akty, Rada ho prijala kvalifikovanou väčšinou rovnako, ako to mala urobiť pri zmene nariadenia č. 459/68, čo vylučuje dôvodnosť názoru Komisie.
- 92 Tento záver nemôže vyvrátiť skutočnosť, že v rozsudku ISO/Rada, už citovanom v bode 82 vyššie, Súdny dvor dospel k názoru, že Rada v konkrétnom prípade nezohľadnila použitie všeobecných pravidiel, a to ani keby sa bolo možné domnievať, že napadnuté nariadenie neuplatňuje všeobecné pravidlá obsiahnuté v nariadení č. 60/2004 v konkrétnom prípade, ale vo všetkých situáciách, na ktoré sa tieto pravidlá majú vzťahovať.
- 93 V rozsudku ISO/Rada, už citovanom v bode 82 vyššie, totiž Súdny dvor rozhodol, že Rada sa po tom, čo prijala všeobecné nariadenie na účely vykonania jedného z cieľov článku 113 Zmluvy ES, nemôže odchyliť od takto stanovených pravidiel pri ich uplatňovaní v jednotlivých prípadoch z dvoch dôvodov. Umožniť takéto odchylenie by po prvé narušilo legislatívny systém Spoločenstva, a po druhé by porušilo rovnosť osôb podliehajúcich súdnej právomoci pred zákonom. Hoci druhý dôvod predpokladá, že vykonávacie nariadenie možno v priebehu času uplatniť na mnoho osôb, ktorým je určené, neplatí to pre prvý dôvod, ktorý možno v celom rozsahu namietat v prejednávanej veci.

94 V každom prípade treba zdôrazniť, že aj keby bol názor Komisie správny a pojem „zásoby“ uvedený v nariadení č. 60/2004 bolo možné zmeniť pri prijatí napadnutého nariadenia, Komisia mala odôvodniť príčiny, pre ktoré bolo nevyhnutné vykonať takúto zmenu. Komisia sa napriek tomu ani len nepokúsila tvrdiť, že poskytla takéto odôvodnenie, hoci niekoľkokrát odkazuje na skutočnosť, že napadnutým nariadením chce vykonať nariadenie č. 60/2004.

95 Navyše treba odmietnuť ako nedôvodný názor Komisie, podľa ktorého sa možno domnievať, že napadnuté nariadenie vykonáva priamo akt o pristúpení. Komisia sama uznáva, že toto nariadenie sa výslovne zakladá na článku 6 nariadenia č. 60/2004, čo preukazuje skutočnosť, že toto ustanovenie sa nachádza v odkazoch napadnutého nariadenia. Keďže Komisia zvolila právny základ, ktorý považovala v tomto prípade za najvhodnejší, a to článok 6 nariadenia č. 60/2004, treba zákonnosť napadnutého nariadenia preskúmať tiež a najmä s ohľadom na toto ustanovenie (pozri analogicky rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. apríla 2008, SIDE/Komisia, T-348/04, Zb. s. II-625, bod 69).

96 Napokon treba zdôrazniť, že rozsudok British American Tobacco (Investments) a Imperial Tobacco, už citovaný v bode 83 vyššie, na ktorý sa Komisia odvolala na podporu svojho názoru, tento názor nepotvrdzuje. Tento rozsudok sa totiž týka aktu, ktorý bol prijatý na základe dvoch právnych základov. Súdny dvor dospel iba k záveru, že napriek tomu, že jeden z týchto dvoch právnych základov bol nesprávny, druhý uvedený právny základ umožňoval prijatie dotknutého aktu, a z tohto dôvodu sa domnieval, že tento akt bol platný. Túto úvahu však nemožno použiť v prejednávacom prípade.

97 Treba teda dospieť k záveru, že zákonnosť napadnutého nariadenia závisí najmä od toho, či rešpektuje ustanovenia nariadenia č. 60/2004, na základe ktorého bolo prijaté. S prihliadnutím na tento záver treba posúdiť dve časti, ktoré tvoria tento žalobný dôvod.

B — O prvej časti

- 98 Estónska republika tvrdí, že článok 6 nariadenia č. 60/2004 upravuje iba povinnosť odstrániť nadbytočné množstvo vypočítané na základe cukru, ktorý majú v držbe komerční prevádzkovatelia, a nie na základe rezerv domácností. Na podporu tohto názoru, ktorý Komisia spochybňuje, Estónska republika rozdeľuje prvú časť svojho druhého žalobného dôvodu na päť ďalších oddielov, ktoré treba preskúmať samostatne.

1. O význame pojmu „zásoby“

a) Tvrdenia účastníkov konania

- 99 Estónska republika uvádza, že znenie článku 6 ods. 1 nariadenia č. 60/2004 vylučuje rezervy domácností z výpočtu nadbytočného množstva.
- 100 Samotná definícia pojmu „zásoby“, a to „nahromadená zásoba alebo rezerva; predovšetkým: potravinárske výrobky na sklade predajcu alebo výrobcu“, totiž odkazuje iba na množstvá v držbe prevádzkovateľov. Rovnako „Concepts and Definitions Database“ (databáza pojmov a definícií) Eurostatu (Štatistický úrad Európskych spoločenstiev) nezahŕňa maloobchod a domácnosti.
- 101 Okrem toho používanie pojmu „zásoby“ v nariadeniach týkajúcich sa SOT s cukrom vylučuje rezervy domácností, ako to preukazuje článok 1 ods. 2 nariadenia Komisie (EHS) č. 1998/78 z 18. augusta 1978, ktoré stanovuje pravidlá uplatňovania systému kompenzácie nákladov skladovania v sektore cukru [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 231, s. 5), článok 1 nariadenia Komisie (EHS) č. 189/77 z 28. januára 1977 o pravidlách uplatňovania systému minimálnych zásob v sektore cukru [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 25, s. 27), články 8 a 12 nariadenia Rady (ES) č. 2038/1999 z 13. septembra

1999 o spoločnej organizácii trhov v sektore cukru [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 252, s. 1), ako aj príloha III, bod IX, ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1260/2001 alebo jeho článok 10 ods. 4. Táto definícia vyplýva aj z bodu 7 pracovného dokumentu Komisie zo 16. februára 2006 nazvaného „Forecast balance sheet 2006/2007 of the Sugar Management Committee“ (Predpokladaná súvaha 2006/2007 riadiaceho výboru pre cukor).

102 V súlade so zásadou systematického výkladu treba ten istý pojem, ak nie je uvedené inak, vykladať rovnako a v každom prípade príloha IV kapitola 4 bod 2 aktu o pristúpení stanovuje, že určenie obvyklého prenosu zásob sa musí vykonať na základe kritérií špecifických pre každú spoločnú organizáciu trhu.

103 Treba tiež zdôrazniť, že určitý pojem môže mať v právnom priestore Spoločenstva osobitný význam (rozsudok Súdneho dvora zo 6. októbra 1982, Cilfit a i., 283/81, Zb. s. 3415, bod 19) a že v jednej právnej oblasti Súdny dvor vykladá pojem nachádzajúci sa v rôznych ustanoveniach rovnako (rozsudok Súdneho dvora z 23. marca 1982, Levin, 53/81, Zb. s. 1035, bod 6 a nasl.).

104 Estónska republika sa napokon domnieva, že výklad, ktorý by odporoval jej názoru, by znamenal, že pojem „zásoby“ by mohol zahŕňať cukor, na ktorý sa obvykle vzťahuje pojem „spotreba“, teda cukor predaný domácnostiam na ich použitie. Článok 6 ods. 1 nariadenia č. 60/2004 však obsahuje v tom istom odseku pojmy „spotreba“ a „zásoby“ a je malo pravdepodobné, že Komisia by použila tieto dva pojmy, ak by druhý pojem zahŕňal prvý, pretože by to spôsobovalo nadbytočnosť pojmu „spotreba“, ktorý je v každom prípade synonymom nákupu a nie fyzického požitia cukru spotrebiteľom.

105 Komisia spochybňuje tvrdenia Estónskej republiky.

b) Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 106 Na úvod treba zdôrazniť, že zásada odstránenia nadbytočných množstiev, ktorú má uviesť do praxe nariadenie č. 60/2004, je stanovená normou primárneho práva, a to prílohou IV kapitolou 4 bodom 2 aktu o pristúpení, na ktorú odkazuje odôvodnenie č. 7 tohto nariadenia a v ktorej má pojem „zásoby“ ústredné postavenie. Treba sa teda domnievať, že pojem „zásoby“ uvedený v nariadení č. 60/2004 vyplýva z pojmu „zásoby“ uvedeného v prílohe IV kapitole 4 bode 2 aktu o pristúpení.
- 107 Estónska republika sa domnieva, že takto vymedzený pojem „zásoby“ treba vykladať reštriktívne, s obmedzením na rezervy vytvorené komerčnými prevádzkovateľmi, zatiaľ čo Komisia odporúča extenzívny výklad, ktorý zahŕňa aj rezervy domácností.
- 108 Ani Komisia, ani Estónska republika však nie sú schopné odvolať sa na akýkoľvek dokument, ktorý by mohol preukázať, že zámerom tvorcov aktu o pristúpení alebo zámerom Komisie počas prípravy nariadenia č. 60/2004 bolo priznať pojmu „zásoby“ význam, ktorého sa dovolávajú.
- 109 Ak neexistujú prípravné práce vyjadrujúce jasne zámer tvorcov ustanovenia, môže súd Spoločenstva vychádzať iba z pôsobnosti textu tak, ako bol vyhotovený, a priznať mu zmysel, ktorý vyplýva z jeho doslovného a logického výkladu (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 1. júna 1961, Simon/Súdny dvor, 15/60, Zb. s. 223, 244). Treba preto preskúmať obvyklý zmysel priznaný tomuto pojmu s cieľom určiť, či zodpovedá tomu, ktorý navrhuje Komisia alebo tomu, ktorý navrhuje Estónska republika.
- 110 V rámci doslovného výkladu ustanovenia je však potrebné vziať do úvahy skutočnosť, že dokumenty práva Spoločenstva sú vydávané vo viacerých jazykoch a rôzne jazykové verzie sú tiež záväzné. Výklad ustanovenia práva Spoločenstva zahŕňa teda porovnanie

jazykových verzií (rozsudok Cilfit a i., už citovaný v bode 103 vyššie, bod 18, a rozsudok Súdu prvého stupňa zo 6. októbra 2005, Sumitomo Chemical a Sumika Fine Chemicals/Komisia, T-22/02 a T-23/02, Zb. s. II-4065, bod 42).

- 111 V tejto súvislosti treba uviesť, že pojem „zásoby“ nemá v rôznych jazykových verziách dotknutých právnych aktov jednoznačný význam.
- 112 Pojem „stock“ bol použitý vo francúzskej a anglickej verzii aktu o pristúpení a nariadenia č. 60/2004. V španielskej, talianskej, poľskej a estónskej verzii boli použité pojmy „existencias“, „scorta“, „zapas“ a „varu“.
- 113 Preskúmanie obvyklého významu každého z týchto pojmov odhaľuje, že v taliančine, poľštine a estónčine možno slovo „zásoby“ použiť bez rozdielu pre rezervy vytvorené komerčnými prevádzkovateľmi, ako aj pre tie vytvorené domácnosťami. V angličtine, francúzštine a španielčine patrí tento pojem skôr do obchodného jazyka, ale môže sa rovnako vzťahovať aj na rezervy vytvorené domácnosťami.
- 114 Tak názor Komisie, ako aj názor Estónskej republiky teda nachádzajú určitú oporu v analýze rôznych jazykových verzií aktu o pristúpení a nariadenia č. 60/2004, pričom názor Komisia sa javí ako pravdepodobnejší.
- 115 Navyše treba uviesť, že pri výklade ustanovenia práva Spoločenstva treba vziať do úvahy nielen jeho doslovné znenie, ale aj jeho kontext a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou (rozsudok Súdneho dvora zo 17. novembra 1983, Merck, 292/82, Zb. s. 3781, bod 12), ako aj ustanovenia práva Spoločenstva ako celok (rozsudok Cilfit

a i., už citovaný v bode 103 vyššie, bod 20, a Sumitomo Chemical a Sumika Fine Chemicals/Komisia, už citovaný v bode 110 vyššie, bod 47).

- 116 Predovšetkým treba pripomenúť, že aj keď rôzne jazykové verzie obsahujú skutočnosti, ktoré zdanlivo podporujú určitý výklad, pokiaľ text vnímaný ako celok zostáva nejednoznačný, treba preskúmať funkciu sporných slov s prihliadnutím na účel dotknutej právnej úpravy (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 19. júna 1980, Roudolff, 803/79, Zb. s. 2015, bod 7).
- 117 Keďže použitie pojmu „zásoby“ je určitým spôsobom nejednoznačné, treba ho vykladať v závislosti od účelu nariadenia č. 60/2004, ktorý, pokiaľ ide o odstránenie nadbytočných množstiev, môže byť iba zhodný s účelom prílohy IV kapitoly 4 bodu 2 aktu o pristúpení.
- 118 Pokiaľ ide o prílohu IV kapitolu 4 bod 2 tohto aktu, treba zdôrazniť, že vo svojom rozsudku z 15. januára 2002, Weidacher (C-179/00, Zb. s. I-501), Súdny dvor rozhodoval o povinnosti Rakúskej republiky, Fínskej republiky a Švédskeho kráľovstva (ďalej len „nové členské štáty z roku 1995“), počas ich pristúpenia k Európskej únii v roku 1995 (ďalej len „pristúpenie z roku 1995“), odstrániť na vlastné náklady zásoby poľnohospodárskych výrobkov nachádzajúce sa vo voľnom obehu na ich území a presahujúce množstvo, ktoré bolo možné považovať za bežný zostatok zásob podľa článku 145 ods. 2 aktu o podmienkach pristúpenia Rakúskej republiky, Fínskej republiky a Švédskeho kráľovstva a o úpravách zmlúv, na ktorých je založená Európska únia (Ú. v. ES 1994, C 241, s. 9) v znení zmien a doplnení (ďalej len „akt o pristúpení z roku 1994“), ktorého znenie je veľmi blízke zneniu prílohy IV kapitoly 4 bodu 2 aktu o pristúpení. Súdny dvor tak dospel k záveru, že tvorcovia aktu o pristúpení z roku 1994 sa domnievali, že existencia nadmerných zásob výrobkov, na ktoré sa vzťahuje spoločná organizácia poľnohospodárskych trhov v nových členských štátoch z roku 1995 k 1. januáru 1995, predstavovala zdroj narušenia riadneho fungovania mechanizmov stanovených touto organizáciou, najmä z dôvodu vplyvu na tvorbu cien (body 20 a 21 rozsudku).

- 119 Z toho vyplýva, že cieľom prílohy IV kapitoly 4 bodu 2 aktu o pristúpení je v prípade cukru najmä zabrániť akémukoľvek narušeniu riadneho fungovania mechanizmov stanovených SOT s cukrom a predovšetkým takému narušeniu, ktoré by malo vplyv na tvorbu cien a bolo vyvolané nahromadením nadmerných množstiev cukru v nových členských štátoch pred ich pristúpením k Európskej únii.
- 120 Treba teda preskúmať, či je nahromadenie značných rezerv domácností v nových členských štátoch pred pristúpením potenciálnym zdrojom narušenia mechanizmov SOT s cukrom, ako to tvrdí Komisia.
- 121 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že ako to vyplýva z bodov 1 až 6 vyššie, SOT s cukrom spočíva v podstate na systéme pridelovania kvót každému členskému štátu, ktoré musí tento členský štát zase rozdeliť medzi výrobcov nachádzajúcich sa na jeho území.
- 122 Tieto kvóty sú vypočítavané najmä v závislosti od odhadu vnútorného dopytu, ktorý je číselným údajom vyplývajúcim zo sčítania odhadovaných spotrieb každého členského štátu na základe údajov z minulosti. Existencia nadmerne vysokých rezerv domácností v jednom alebo v niekoľkých týchto štátoch však môže spôsobiť významný rozdiel medzi týmito kvótami a napokon spotrebovaným množstvom. Domácnosti týchto členských štátov by totiž vo svojej obvyklej spotrebe nahradili množstvami uloženými do zásoby množstvá, ktoré by inak nakúpili za trhovú cenu Spoločenstva a ktoré by boli zahrnuté v množstvách, ktorých výrobu povolila Komisia vo forme kvót A a B, a ktorých cena je garantovaná v rámci SOT s cukrom.
- 123 Jediným spôsobom, ako garantovať intervenčnú cenu týmto nenakúpeným množstvám na trhu by bolo spustiť intervenčné mechanizmy Spoločenstva nákupom týchto množstiev za garantovanú cenu alebo ich vývozom za pomoci mechanizmov vývozných náhrad.

- 124 Pokiaľ ide o nákup za garantovanú cenu, treba uviesť, že podľa článku 7 ods. 1 nariadenia č. 1260/2001 má počas každého hospodárskeho roka intervenčná agentúra, ktorá je určená každým členským štátom vyrábajúcim cukor, povinnosť za podmienok, ktoré treba určiť v súlade s odsekom 5 tohto článku, odkúpiť jej ponúknutý biely a nespracovaný cukor vyrobený v rámci kvóty z cukrovej repy alebo trstiny pozberanej v Spoločenstve za predpokladu, že je najprv uzavretá zmluva o skladovaní tohto cukru medzi ponúkajúcim a touto agentúrou.
- 125 Odôvodnenie č. 36 nariadenia č. 1260/2001 pripomína, že náklady, ktoré vzniknú členským štátom pri plnení záväzkov vyplývajúcich z uplatňovania tohto nariadenia, bude znášať Spoločenstvo podľa článku 2 nariadenia Rady (EHS) č. 1258/1999 zo 17. mája 1999 o financovaní Spoločnej poľnohospodárskej politiky (Ú. v. ES L 160, s. 103; Mím. vyd. 03/025, s. 414), ktoré sa uplatňovalo do 1. januára 2007, keď nadobudlo účinnosť nariadenie Rady (ES) č. 1290/2005 z 21. júna 2005 o financovaní Spoločnej poľnohospodárskej politiky (Ú. v. EÚ L 209, s. 1), a teda aj na skutkový stav v prejednávanej veci. Podľa uvedeného ustanovenia sú intervencie zamerané na stabilizáciu poľnohospodárskych trhov v rámci spoločnej organizácie poľnohospodárskych trhov financované zo záručnej sekcie Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a záručného fondu (EPUZF). Nákup cukru intervenčnými agentúrami teda určitým spôsobom poškodzuje rozpočet Spoločenstva.
- 126 Pokiaľ ide o vývoz za pomoci použiteľných náhrad, znenie článku 15 ods. 1 písm. a) a b) nariadenia č. 1260/2001 umožňuje dospieť k záveru, ako to bolo uvedené v bode 6 vyššie, že rozdiel medzi odhadovaným množstvom cukru A a cukru B vyrobeným počas prebiehajúceho hospodárskeho roka a odhadovaným množstvom cukru uvedeným do obehu na spotrebu vo vnútri Spoločenstva počas tohto hospodárskeho roka, je v zásade vyvezený pred koncom príslušného hospodárskeho roka.
- 127 Z toho vyplýva, že každé množstvo cukru vyrobené v rámci kvót A a B, ktoré nie je uvedené na trh z dôvodu existencie neodstránených nadbytočných množstiev v nových členských štátoch, treba v zásade vyviezť mimo Spoločenstva. Takto vyvážajúci prevádzkovatelia môžu využiť vývozné náhrady uvedené v článkoch 27 až 30 nariadenia č. 1260/2001, ktoré idú na ťarchu výrobcov podľa článkov 15 a 16 tohto nariadenia. Títo výrobcovia totiž musia znášať straty spôsobené vývozmi prostredníctvom produkčných

odvodov v súlade s článkom 15 ods. 3 až 5 nariadenia č. 1260/2001, a ak by tieto odvody v tejto súvislosti nepostačovali, prostredníctvom dodatkových odvodov v súlade s článkom 16 tohto nariadenia.

128 Ekonomická škoda, ktorú by takto utrpeli výrobcovia, je okrem toho v rozpore s jedným z cieľov SOT s cukrom, pretože podľa odôvodnenia č. 2 nariadenia č. 1260/2001 je cieľom opatrení na stabilizáciu trhu s cukrom najmä zabezpečiť výrobcovi cukrovej repy a cukrovej trstiny Spoločenstva zachovanie nevyhnutných záruk týkajúcich sa zamestnanosti a životnej úrovne, pričom intervenčná cena musí byť stanovená na úrovni, ktorá im zabezpečuje spravodlivú odmenu, a to všetko pri rešpektovaní záujmov spotrebiteľov.

129 Z uvedeného vyplýva, že ak by po pristúpení nových členských štátov k Európskej únii došlo k tomu, že rezervy domácností v tých členských štátoch, kde existujú, by prípadne nahradili množstvá, ktoré by boli nakupované domácnosťami na trhu Spoločenstva, malo by to nepriaznivé účinky na stabilitu a financovanie SOT s cukrom a predstavovalo by to jej významné narušenie.

130 Závažnosť tohto narušenia sa nesmie podceňovať. Ak by totiž rezervy domácností mali byť vylúčené z pojmu „zásoby“ v zmysle nariadenia č. 60/2004, príslušníci nových členských štátov, kde je cena cukru oveľa nižšia ako cena Spoločenstva, by mali záujem vytvárať si čo najväčšie rezervy, aby spomalili cenové dôsledky uplatňovania SOT s cukrom vo svojom štáte bydliska. Keďže vo všetkých nových členských štátoch bola cena cukru nižšia alebo oveľa nižšia ako cena Spoločenstva, výklad navrhovaný Estónskou republikou by viedol k vytvoreniu prostredia priaznivo nakloneného masívnemu vytváraniu domácich rezerv, čo by spôsobilo veľmi významné zníženie, ba v niektorých prípadoch dokonca vymiznutie spotreby cukru v týchto štátoch počas obdobia bezprostredne po ich pristúpení k Európskej únii.

- 131 V tejto súvislosti treba uviesť, že rozdielu medzi povolenými kvótami a spotrebou Spoločenstva po pristúpení nemožno zabrániť obmedzením kvót pridelených výrobcom Spoločenstva, aby sa tak zohľadnila mimoriadne znížená spotreba, ktorú možno očakávať zo strany členských štátov, ktoré si vytvorili alebo mohli vytvoriť značné rezervy domácností.
- 132 Produkčné kvóty sú totiž podľa logiky nariadenia č. 1260/2001 určované naraz na celé obdobie uplatňovania tohto nariadenia podľa jeho článku 11 ods. 2, a to k dátumu prijatia tohto nariadenia, teda dlho pred pristúpením. V dôsledku toho by jediným spôsobom, ako prispôsobiť spotrebu Spoločenstva očakávanému dopytu, keďže kvóty pre staré členské štáty už boli pridelené, bolo prideliť novým členským štátom nižšie kvóty než by im boli pridelené, ak by spotreba týchto štátov počas obdobia bezprostredne po pristúpení mohla byť považovaná za obvyklú v porovnaní s minulými hospodárskymi rokmi.
- 133 Produkčné kvóty pridelené novým členským štátom však boli stanovené v prílohe II bode 32 písm. c) a d) aktu o pristúpení, a teda v čase, keď ešte nebolo možné poznať veľkosť rezerv domácností vytvorených v nových členských štátoch, pretože tieto mohli byť vytvárané až do dátumu ich pristúpenia k Európskej únii.
- 134 Okrem toho vypočítanie kvót Spoločenstva v závislosti od mimoriadne zníženého dopytu by v podstate iba spomalilo plné uplatňovanie SOT s cukrom v nových členských štátoch na ujmu výrobcov, ktorých zamestnanosť a životnú úroveň chce SOT s cukrom chrániť podľa jasného znenia odôvodnenia č. 2 nariadenia č. 1260/2001. Z článkov 2 a 10 aktu o pristúpení však vyplýva, že tento akt je založený na zásade okamžitého a úplného uplatňovania práva Spoločenstva na nové členské štáty, keďže odchýlky sú prípustné iba vtedy, ak ich výslovne predvídajú prechodné ustanovenia (pozri analogicky rozsudky Súdneho dvora z 9. decembra 1982, Metallurgiki Halyps/Komisia, 258/81, Zb. s. 4261, bod 8, a z 3. decembra 1998, KappAhl, C-233/97, Zb. s. I-8069, bod 15).

135 Napokon treba pre úplnosť zdôrazniť, že v dokumentoch, ktoré Estónska republika zaslala Komisii v angličtine počas obdobia predchádzajúceho prijatiu napadnutého nariadenia, samotná Estónska republika niekoľkokrát odkázala na rezervy domácností ako na „zásoby“.

136 Treba teda dospieť k záveru, že pojem „zásoby“ v zmysle nariadenia č. 60/2004 a prílohy IV kapitoly 4 bodu 2 aktu o prístupení nemožno, na rozdiel od toho, čo tvrdí Estónska republika, vykladať tak, že principiálne vylučuje rezervy domácností.

137 Tento záver nemôže vyvrátiť žiadne z tvrdení Estónskej republiky.

138 Pokiaľ ide totiž, po prvé, o tvrdenie, že Súdny dvor vykladá rovnako pojem nachádzajúci sa v rôznych ustanoveniach, ktoré patria do rovnakej právnej oblasti a že nariadenia týkajúce sa SOT s cukrom neumožňujú domnievať sa, že rezervy domácností sú súčasťou zásob, treba bez toho, aby bolo potrebné analyzovať, či sa v týchto nariadeniach pojem „zásoby“ stále používa pre zásoby vytvorené komerčnými prevádzkovateľmi, uviesť, že výklad pojmu nachádzajúceho sa v jednom ustanovení spôsobom, ktorý je v súlade s tým, ako bol tento pojem použitý v normách patriacich do rovnakej právnej oblasti, nemôže spôsobovať, že sa tomuto pojmu prizná význam, ktorý nezodpovedá cieľu ustanovenia, v ktorom sa nachádza, inak by toto ustanovenie bolo zbavené časti svojho potrebného účinku.

139 Okrem toho súdy Spoločenstva nikdy nerozhodovali o tom, či sa pojem „zásoby“ tak, ako je uvedený v rôznych nariadeniach týkajúcich sa SOT s cukrom, vzťahuje iba na zásoby vytvorené prevádzkovateľmi.

140 Napokon ani ustanovenia, na ktoré sa odvolala Estónska republika, nie sú schopné podporiť jej názor.

141 Prvé z týchto ustanovení, a to článok 1 ods. 2 nariadenia č. 1998/78, tak stanovuje:

„2. Na účely tohto nariadenia:

a) výrobcom práškového, kockového a kandizovaného cukru sa rozumie osoba:

- ktorej činnosť spočíva v tom, že z cukru v nezmenenom stave vyrába cukor patriaci do položiek 17.01 a 17.02 spoločného colného sadzovníka, ktorý má iné fyzické vlastnosti ako spracovávaný cukor,
- ktorej priemerné zásoby zistené ku koncu každého mesiaca v jej schválených skladoch počas hospodárskeho roka pre cukor nie sú nižšie ako 200 ton;

b) špecializovaným obchodníkom sa rozumie osoba:

- ktorej jedna z hlavných činností spočíva vo veľkoobchode s cukrom a ktorá počas hospodárskeho roka pre cukor nakúpi množstvo minimálne 10 000 ton

cukru Spoločenstva alebo preferenčného cukru alebo oba druhy cukrov na účely jeho ďalšieho predaja v nezmenenom stave,

- ktorá nevykonáva maloobchod s cukrom,
- ktorej priemerné zásoby zistené ku koncu každého mesiaca v jej schválených skladoch počas hospodárskeho roka pre cukor nie sú nižšie ako 500 ton.“
[neoficiálny preklad]

¹⁴² Nie je možné dospieť k záveru, že toto ustanovenie obmedzuje pojem „zásoby“ iba na zásoby vytvorené prevádzkovateľmi. Keďže nariadenie č. 1998/78 upravuje najmä systém kompenzácie nákladov niektorých osôb na skladovanie, je pochopiteľné, že definuje osoby, ktoré patria do kategórií dotknutých príslušným systémom kompenzácie. Napriek tomu z neho nevyplýva, že iba takto definované osoby môžu mať v držbe zásoby.

¹⁴³ Druhé ustanovenie, na ktoré sa odvoláva Estónska republika, a to článok 1 nariadenia č. 189/77, stanovuje:

„1. Minimálna zásoba:

- musí existovať trvalo počas každého dotknutého mesiaca,

- nezahŕňa cukor, ktorý je predmetom prenosu v súlade s ustanoveniami článku 31 nariadenia (EHS) č. 3330/74, pokiaľ nie sú náklady na skladovanie tohto cukru nahradené...

2. Výroba cukru v zmysle článku 1 písm. a) nariadenia (EHS) č. 1488/76, ako aj minimálna zásoba uvedená v odseku 1, sa zisťujú v súlade s ustanoveniami článku 1 nariadenia (EHS) č. 700/73.“ [*neoficiálny preklad*]

¹⁴⁴ Nie je možné dospieť k záveru, že toto ustanovenie obmedzuje pojem „zásoby“ iba na zásoby vytvorené komerčnými prevádzkovateľmi. Nariadenie č. 189/77 okrem toho odkazuje na článok 18 nariadenia Rady (EHS) č. 3330/74 z 19. decembra 1974 o spoločnej organizácii trhov v sektore cukru [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 359, s. 1), ktorý upravoval povinnosť výrobcov cukru, a nie všetkých prevádzkovateľov, vytvárať minimálnu zásobu najmä v závislosti od ich produkčných kvót. Estónska republika však nevysvetľuje, prečo by sa z toho, že norma Spoločenstva ukladá výrobcom povinnosť vytvoriť zásoby malo vyvodiť, že tak môžu urobiť iba uvedení prevádzkovatelia.

¹⁴⁵ Tretie a štvrté ustanovenie, na ktoré sa odvoláva Estónska republika, a to články 8 a 12 nariadenia č. 2038/1999, stanovujú:

„Článok 8

1. Za podmienok stanovených týmto článkom sa zavádza systém kompenzácie nákladov na skladovanie zahŕňajúci paušálnu náhradu a jej financovanie prostredníctvom odvodu.

2. Náklady na skladovanie:

- bieleho cukru,
- surového cukru,
- sirupov získaných pred fázou kryštalizácie,
- sirupov získaných rozpustením kryštalizovaného cukru,

vyrobených z cukrovej repy alebo trstiny pozberanej v Spoločenstve, sa nahrádzajú paušálne členskými štátmi.

Členské štáty vyberajú odvod od každého výrobcu cukru podľa okolností:

- za jednotku váhy vyrobeného cukru,
- za jednotku váhy sirupov uvedených v prvom odseku vyrobených pred fázou kryštalizácie a uvedených do obehu v nezmenenom stave.

Suma náhrady je rovnaká pre celé Spoločenstvo. Toto pravidlo jednotnosti sa uplatňuje aj na odvod.

3. Odsek 2 sa neuplatní na ochutené alebo farbené cukry patriace pod číselný znak NC 1701, ani na ochutené alebo farbené sirupy patriace pod číselný znak NC 2106 90 59.

4. Rada rozhodujúca kvalifikovanou väčšinou na návrh Komisie:

a) prijíma všeobecná pravidlá na uplatňovanie tohto článku;

b) stanovuje sumu náhrady zároveň s odvodenými intervenčnými cenami.

5. Suma odvodu sa stanovuje ročne podľa postupu stanoveného v článku 48. Ostatné podrobné pravidlá uplatňovania tohto článku sa prijímajú podľa rovnakého postupu.

...

Článok 12

1. Na účely zabezpečenia bežného zásobovania celého Spoločenstva alebo niektorej z jeho oblastí sa stanovuje trvalá povinnosť mať v držbe na európskom území Spoločenstva minimálnu zásobu:

- a) repného cukru v Spoločenstve;
- b) trstinového cukru vyrobeného vo francúzskych zámorských územiach a preferenčného cukru uvedeného v článku 40.

Minimálna zásoba cukru uvedeného v prvom odseku [písm.] a) sa rovná k určenému dátumu percentu z kvóty A každého podniku vyrábajúceho cukor alebo rovnakému percentu jeho produkcie cukru A, pokiaľ je táto nižšia ako jeho kvóta A.

Stanovené percento možno znížiť.

Minimálna zásoba cukru uvedeného v prvom odseku [písm.] b) sa rovná percentu z množstva tohto cukru, ktoré podnik rafinoval počas určeného obdobia.

2. Rada rozhodujúca kvalifikovanou väčšinou na návrh Komisie prijíma všeobecné pravidlá na uplatňovanie tohto článku, a najmä dátum a percento uvedené v odseku 1 druhom pododseku, ako aj percento a obdobie uvedené v odseku 1 štvrtom pododseku.

Podľa rovnakého postupu možno pre výrobky uvedené v článku 1 ods. 1 [písm.] f) a h) stanoviť povinnosť rovnocennú povinnosti mať v držbe minimálnu zásobu.

3. Podrobné pravidlá uplatňovania tohto článku, a najmä zníženie percenta uvedeného v odseku 1 treťom pododseku, sa prijímajú podľa postupu stanoveného v článku 48.“
[neoficiálny preklad]

¹⁴⁶ Tieto ustanovenia sa teda týkajú povinnosti výrobcov cukru, a nie všetkých prevádzkovateľov v sektore, vytvárať minimálnu zásobu najmä v závislosti od ich produkčných kvót, ako aj skutočne rafinovaných množstiev. Ako však bolo uvedené v bode 144 vyššie, Estónska republika nevysvetľuje, prečo by sa z toho, že norma Spoločenstva ukladá výrobcovi povinnosť vytvoriť zásoby malo vyvodiť, že tak môžu urobiť iba uvedení prevádzkovatelia.

¹⁴⁷ Piate ustanovenie, na ktoré sa odvoláva Estónska republika, a to príloha III bod IX ods. 1 nariadenia č. 1260/2001, stanovuje:

„Zmluvy musia upravovať dodatkovú cenu, ktorá bude zaplatená predajcovi v prípade, že:

- a) došlo k zvýšeniu ceny cukrovej repy pri prechode z jedného hospodárskeho roka do nasledujúceho a
- b) zvýšeniu intervenčnej ceny cukru, ak ako následok zvýšenia ceny cukrovej repy neprebehlo vzhľadom na odvod za zásoby existujúci v čase prechodu.

...“

¹⁴⁸ Toto ustanovenie však ani výslovne ani implicitne nedefinuje pojem „zásoby“, ani neobmedzuje jeho možné použitie iba na zásoby vytvorené prevádzkovateľmi.

¹⁴⁹ Šieste ustanovenie, na ktoré sa odvoláva Estónska republika, a to článok 10 ods. 4 nariadenia č. 1260/2001, stanovuje:

„Na účely uplatňovania odseku 3 sa garantované množstvo v rámci kvót stanoví do 1. októbra pre každý hospodársky rok na základe odhadov vzťahujúcich sa na výrobu, dovoz, spotrebu, skladovanie, prenosy, exportovateľný zostatok a priemernú stratu, ktorú pravdepodobne bude potrebné znášať v rámci systému samofinancovania v zmysle článku 15 (1) d). Ak tieto odhady ukážu, že exportovateľný zostatok pre príslušný hospodársky rok je väčší ako maximum ustanovené v dohode, potom sa garantované množstvo zníži o tento rozdiel v súlade s postupom uvedeným v článku 42 (2). Tento rozdiel sa rozdelí medzi cukor, izoglukózu a inzulínový sirup v závislosti od percentuálneho podielu predstavujúcim súčet kvót A a B každého z produktov pre celé spoločenstvo. Ten sa ďalej rozdelí podľa členských štátov a produktov použitím relevantného koeficientu stanoveného v nasledujúcej tabuľke...“.

- 150 Treba však zdôrazniť, že ani toto ustanovenie nedefinuje, či už výslovne alebo implicitne, pojem „zásoby“, ani neobmedzuje jeho možné použitie iba na zásoby vytvorené prevádzkovateľmi.
- 151 Napokon Estónska republika nevysvetľuje, ako by bod 7 pracovného dokumentu Komisie zo 16. februára 2006 nazvaného „Forecast balance sheet 2006/2007 of the Sugar Management Committee“, ktorý napriek tomu, že uvádza slovo „zásoby“, obsahuje iba číselný údaj, mal potvrdzovať jej názor.
- 152 Pokiaľ ide po druhé, o tvrdenie Estónskej republiky, že článok 6 ods. 1 nariadenia č. 60/2004 obsahuje v tom istom odseku pojmy „spotreba“ a „zásoby“ a že je málo pravdepodobné, že Komisia by bola použila tieto dva pojmy, ak by mal druhý pojem zahŕňať prvý, treba uviesť, že ide o nesprávne tvrdenie.
- 153 Na úvod totiž treba zdôrazniť, že článok 6 ods. 1 nariadenia č. 60/2004, ktorého cieľom je definovať pojem „nadmerné zásoby“ stanovuje, že Komisia musí okrem iných skutočností zobrať do úvahy výrobu, spotrebu a zásoby cukru a izoglukózy. Z tohto ustanovenia tak vyplýva, že úroveň zásob je skutočnosťou, ktorá sa musí zohľadniť pri určení existencie nadmerných zásob, takže pojem „zásoby“ je zároveň súčasťou definovaného pojmu aj samotnej definície. Bez ohľadu na to, že to môže svedčiť o málo presnej legislatívnej technike, to naznačuje, že v logike nariadenia je možná prítomnosť pojmu „spotreba“ zároveň v definovanom pojme a v definícii pojmu „zásoby“.
- 154 V každom prípade použitie pojmu „spotreba“ v tomto ustanovení treba chápať v makroekonomickom zmysle, keďže nariadenie č. 60/2004 má najmä zabrániť narušeniam celej SOT s cukrom.

155 Z makroekonomického hľadiska je však podstatnou otázkou na odlíšenie množstiev, ktoré treba považovať za spotrebované od množstiev, ktoré treba považovať za uskladnené do zásoby v zmysle nariadenia č. 60/2004, otázka, či je nakúpený cukor použitý tak, že kupujúci si bude musieť zaobstarať ďalšie množstvá cukru, aby uspokojil prípadné budúce potreby. Ak je totiž nákup cukru taký veľký, že znamená, že budúce potreby tohto výrobku budú uspokojené už nakúpeným cukrom, majú takto nakúpené množstvá na budúcu spotrebu rovnaký účinok ako zásoby, ktoré boli vytvorené prevádzkovateľmi, a preto im musia byť postavené na roveň.

156 So zreteľom na uvedené treba zamietnuť prvý oddiel prvej časti.

2. O systematickom výklade nariadenia č. 60/2004

a) Tvrdenia účastníkov konania

157 Estónska republika tvrdí, že názor, podľa ktorého pri výpočte jej nadbytočného množstva nemožno zohľadniť rezervy domácností, je potvrdený systematickým výkladom nariadenia č. 60/2004. Odôvodnenia č. 5, 6 a 8 tohto nariadenia, rovnako ako odôvodnenie č. 1 napadnutého nariadenia, tak iba poukazujú na potrebu zabrániť špekuláciám, pričom tieto špekulácie, ako každé narušenie trhu, nevyhnutne vyplývajú z ďalšieho predaja uskladneného cukru, a nie z cukru, ktorý je v držbe domácností. Z tohto dôvodu sa cena cukru v Estónsku po pristúpení zvýšila z 0,35 eura za kg na približne 1,10 eura za kg, aby sa následne ustálila, zatiaľ čo v prípade špekulácií by kolísala.

158 Estónska republika zdôrazňuje, že článok 6 ods. 2 nariadenia č. 60/2004 stanovuje, že celé nadbytočné množstvo treba odstrániť z trhu jedným zo spôsobov, ktoré upravuje. Žiaden z nich však nemôžu využiť domácnosti na to, aby odstránili svoje rezervy, ktoré

okrem toho už boli odstránené z trhu. Povinnosť odstrániť rezervy domácností tak nemožno dodržať tým, že sa zaplatí suma uvedená v článku 7 ods. 2 nariadenia č. 60/2004. Táto platba môže predstavovať sankciu alebo odškodné, ale neumožňuje odstrániť cukor alebo zabrániť narušeniam trhu. Toto ustanovenie sa uplatní iba vtedy, keď povinnosť odstránenia nemohli dodržať prevádzkovatelia, pričom článok 1 napadnutého nariadenia výslovne ukladá povinnosť odstrániť nadbytočné množstvo v súlade s článkom 6 ods. 2 nariadenia č. 60/2004, čo bráni tomu, aby bola táto povinnosť dodržaná zaplatením uvedenej sumy.

159 Navyše článok 6 ods. 3 nariadenia č. 60/2004, ktorý obsahuje mechanizmus umožňujúci dodržať povinnosť stanovenú v článku 6 ods. 2 tohto nariadenia, preukazuje, že toto nariadenie nepočíta so zahrnutím rezerv domácností do nadbytočných množstiev, pretože tento článok 6 ods. 3 ukladá novým členským štátom, aby s cieľom dodržať povinnosť odstránenia prijali systém na identifikáciu nadbytočných množstiev, ktorý sa týka iba komerčných prevádzkovateľov. Článok 6 ods. 3 druhý pododsek nariadenia č. 60/2004 ukladá novým členským štátom povinnosť, aby prinútili výlučne prevádzkovateľov odstrániť z trhu ekvivalentné množstvo cukru alebo izoglukózy z ich jednotlivých nadmerných množstiev.

160 Estónska republika sa napokon domnieva, že by bolo nesprávne dospieť k záveru, že existuje povinnosť zabrániť domácnostiam, aby nakupovali cukor, vyplývajúca z aktu o pristúpení alebo z nariadenia č. 60/2004. Takáto povinnosť totiž z ich ustanovení nevyplýva a navyše, keďže akt o pristúpení a nariadenie č. 60/2004 nadobudli účinnosť 1. mája 2004, nemôžu ukladať povinnosti novým členským štátom pred ich pristúpením k Európskej únii.

161 Komisia spochybňuje tvrdenia Estónskej republiky.

b) Posúdenie Súdom prvého stupňa

162 V prvom rade treba pripomenúť, že princíp odstránenia nadbytočných množstiev, ktorý má nariadenie č. 60/2004 uviesť do praxe, je stanovený prílohou IV kapitolou 4 bodom 2 aktu o prístupí, ktorej cieľom je zabrániť akémukoľvek narušeniu riadneho fungovania mechanizmov stanovených SOT s cukrom a najmä narušeniu spôsobenému skutočnosťami, ktoré by mali vplyv na tvorbu cien a boli vyvolané nahromadením nadmerných množstiev cukru v nových členských štátoch pred prístupím (pozri bod 119 vyššie).

163 V dôsledku toho sa treba na rozdiel od toho, čo tvrdí Estónska republika domnievať, že nariadenie č. 60/2004 nemá iba bojovať proti špekuláciám spojeným so samotným obchodom, ale aj zabrániť narušeniam mechanizmov stanovených SOT s cukrom a napraviť prípadné škodlivé účinky na jej stabilitu vyvolané existenciou nadmerných množstiev cukru v nových členských štátoch, ktoré boli nahromadené pred prístupím.

164 Ako však bolo konštatované v bodoch 121 až 129 vyššie, existencia značných rezerv domácností predstavuje významnú hrozbu narušenia SOT s cukrom.

165 Ako okrem toho uvádza Komisia, v odôvodnení č. 7 nariadenia č. 60/2004 je jasne zdôraznený cieľ, ktorým je odstrániť množstvá zásob cukru presahujúce obvykle prenášané zásoby na náklady nových členských štátov. Okrem toho odôvodnenie č. 8 tohto nariadenia upresňuje, že je tak v záujme Spoločenstva, ako aj nových členských štátov, zabrániť nahromadeniu nadbytočných zásob a v každom prípade zistiť prevádzkovateľov alebo jednotlivcov zapojených do veľkých špekulatívnych obchodných presunov. To potvrdzuje, ako to správne tvrdí Komisia, že cieľom nariadenia č. 60/2004 nie je iba zabrániť špekuláciám spojeným so samotným obchodom, ale všeobecnejšie zabezpečiť odstránenie prebytkov cukru zistených v nových členských štátoch.

166 Napokon je nesprávne tvrdiť, že analýza estónskeho trhu s cukrom počas obdobia po pristúpení potvrdzuje, že neexistuje riziko narušenia. Skutočnosť, že sa po pristúpení cena cukru na tomto trhu zvýšila z 0,35 eura za kg na približne 1,10 eura za kg, aby sa následne ustálila, je totiž iba logickým dôsledkom uplatňovania SOT s cukrom v Estónsku. Táto SOT stanovuje minimálnu cenu cukru, pod ktorú by žiadny prevádzkovateľ nemal záujem predávať cukor vyrobený v rámci pridelennej kvóty a pod ktorú nemôže predávať cukor vyrobený nad rámec tejto kvóty, pretože tento cukor je dotknutý prevádzkovateľ povinný vyviezť bez náhrady zo strany Spoločenstva. Za týchto okolností je úplne pochopiteľné, že cena cukru v Estónsku sa po pristúpení zvýšila, aby sa následne ustálila bez toho, aby z toho bolo treba vyvodzovať záver o tom, že neexistuje riziko narušenia trhu.

167 Okrem toho, narušenie trhu s cukrom, ktoré môže byť vyvolané existenciou nadmerných rezerv domácností, nie je spojené s predajom cukru pod cenu garantovanú SOT s cukrom, ale ako bolo zdôraznené v bodoch 121 až 129 vyššie, s prípadným poklesom spotreby v členských štátoch, v ktorých boli takéto rezervy vytvorené, čo by viedlo k rozdielu medzi kvótami pridelenými v rámci SOT s cukrom a spotrebou Spoločenstva na ujmu výrobcov a prípadne rozpočtu Spoločenstva.

168 V druhom rade treba uviesť, že závery, ktoré Estónska republika vyvodzuje z praktickej nemožnosti odstrániť rezervy domácností v súlade so spôsobmi uvedenými v článku 6 ods. 2 nariadenia č. 60/2004, vyplývajú z nesprávneho výkladu tohto nariadenia.

169 Názor Estónskej republiky je totiž v podstate založený na predpoklade, že podľa článku 6 nariadenia č. 60/2004 musia byť nadbytočné množstvá existujúce v novom členskom štáte, ktoré zistí Komisia, rovnaké ako množstvá, ktoré členský štát odstráni na svoje náklady a v súlade so spôsobmi uvedenými v tomto článku. To predpokladá totožnosť cukru považovaného za nadbytočný s cukrom, ktorý musí byť odstránený.

170 Tento predpoklad je však nesprávny.

171 Článok 6 ods. 2 nariadenia č. 60/2004 totiž stanovuje, že dotknutý nový členský štát zabezpečí, aby sa bez intervencie Spoločenstva stiahlo z trhu množstvo cukru alebo izoglukózy, ktoré sa rovná nadbytočnému množstvu určenému Komisiou. Uvedený členský štát tak nemusí odstrániť cukor považovaný za nadbytočný k 1. máju 2004, ale množstvo cukru, nakúpené alebo vyrobené aj po tomto dátume, ktoré sa rovná množstvu, ktoré Komisia považovala za nadbytočné.

172 Tento výklad je potvrdený tým, že podľa článku 6 ods. 1 nariadenia č. 60/2004 v jeho znení pred zmenou vyplývajúcou z nariadenia č. 651/2005, Komisia určí pre každý nový členský štát najneskôr do 31. októbra 2004 množstvo cukru v nezmenenom stave alebo vo forme spracovaných výrobkov, izoglukózy a fruktózy, ktoré presahuje množstvo považované 1. mája 2004 za bežnú zásobu prenášanú do nasledujúceho obdobia a ktoré musí byť odstránené z trhu na náklady nových členských štátov. Podľa odseku 2 toho istého ustanovenia príslušné nové členské štáty zabezpečia, aby sa najneskôr do 30. apríla 2005 bez intervencie Spoločenstva stiahlo z trhu množstvo cukru alebo izoglukózy, ktoré sa rovná nadbytočnému množstvu uvedenému v odseku 1. Zo spojenia týchto dvoch ustanovení vyplýva, že Komisia má obdobie šiestich mesiacov od 1. mája 2004 na určenie nadbytočného množstva, ktoré existovalo k tomuto dátumu a že príslušný členský štát má ďalších šesť mesiacov na odstránenie množstva zodpovedajúceho tomuto nadbytočnému množstvu.

173 Je teda úplne možné, aby nadbytočné množstvá existujúce na území príslušného členského štátu v máji 2004 boli uvedené do obehu pred koncom októbra 2004 a *a fortiori* pred koncom apríla 2005.

174 Je pravda, že podľa článku 6 ods. 3 prvého pododseku nariadenia č. 60/2004 musia mať na uplatňovanie odseku 2 príslušné orgány nových členských štátov 1. mája 2004 k dispozícii systém na identifikáciu obchodovaných alebo vyrobených nadbytočných množstiev cukru v nezmenenom stave alebo vo forme spracovaných výrobkov,

izoglukózy a fruktózy na úrovni príslušných hlavných prevádzkovateľov. To však nezabezpečuje, aby nadbytočné tovary v držbe týchto prevádzkovateľov neunikli ich kontrole a nebol vyvezené mimo ich územia a dokonca mimo územia príslušného členského štátu. Navyše, toto ustanovenie sa týka iba hlavných prevádzkovateľov a ponecháva mimo takto vytvoreného systému na identifikáciu nadbytočné množstvá cukru v držbe menej významných prevádzkovateľov. Tieto množstvá, každé posudzované samostatne, majú nevyhnutne menšiu váhu v celom zistenom nadbytočnom množstve, ale vo svojom súhrne môžu predstavovať jeho nezanedbateľnú, ba dokonca podstatnú, časť.

175 Okrem toho podľa článku 6 ods. 3 druhého, tretieho a štvrtého pododseku nariadenia č. 60/2004 nové členské štáty uplatnia tento systém, aby prinútili príslušných prevádzkovateľov k tomu, aby na vlastné náklady odstránili z trhu ekvivalentné množstvo cukru alebo izoglukózy z ich zistených jednotlivých nadmerných množstiev, pričom dotknutí prevádzkovatelia o tom musia poskytnúť dôkaz. Ak takýto dôkaz nie je poskytnutý, nový členský štát vyúčtuje prevádzkovateľom určitú sumu, ktorá sa má pripísať národnému rozpočtu a ktorá sa vypočíta v závislosti od množstva, ktoré malo byť odstránené. Táto povinnosť sa však týka iba hlavných prevádzkovateľov.

176 Napokon článok 7 ods. 1 nariadenia č. 60/2004, podľa ktorého nové členské štáty musia poskytnúť Komisii dôkaz o tom, že nadbytočné množstvá uvedené v článku 6 ods. 1 boli odstránené z trhu v súlade s článkom 6 ods. 2 a upresniť na to použitú metódu, neodkazuje na množstvá odstránené hlavnými prevádzkovateľmi podľa odseku 3, ale na množstvo, ktoré nevyhnutne zahŕňa tieto množstvá, ale zároveň môže byť vyššie, teda na množstvo, ktoré sa rovná nadbytočnému množstvu zistenému pre príslušný členský štát.

177 Z toho vyplýva, že povinnosť odstránenia, ktorú majú nové členské štáty, v ktorých Komisia zistila existenciu nadbytočných množstiev, sa nevzťahuje na nadbytočný cukor nahromadený k 1. máju 2004, ale jednoducho na množstvo, ktoré sa mu rovná.

178 Preto aj keď časť nadbytočného množstva zistená pre Estónsku republiku alebo pre iný nový členský štát bola uskladnená vo forme nadmerných rezerv domácností a aj keď, ako to tvrdí Estónska republika, odstránenie týchto rezerv z trhu nie je možné spôsobmi uvedenými v článku 6 ods. 2 nariadenia č. 60/2004, dotknutý členský štát môže splniť svoju povinnosť odstránenia ešte tak, že si zaobstará množstvo cukru zodpovedajúce množstvu jeho rezerv domácností na účely odstránenia uvedenými spôsobmi a následne o tom poskytne dôkaz Komisii. Toto množstvo možno v prípade potreby získať za trhovú cenu Spoločenstva od komerčných prevádzkovateľov nachádzajúcich sa v príslušnom členskom štáte alebo od iných prevádzkovateľov Spoločenstva. Dotknutý členský štát by tým vyvolal zvýšenie dopytu Spoločenstva rovnajúce sa umelému zníženiu, ktoré spôsobili jeho rezervy domácností, a vykompenzoval by negatívny účinok existencie týchto zásob na stabilitu SOT s cukrom.

179 Ak sa príslušnému členskému štátu nepodarí splniť jeho povinnosť odstrániť nadbytočné množstvo zistené Komisiou, bude v súlade s článkom 7 ods. 2 nariadenia č. 60/2004 povinný uhradiť rozpočtu Spoločenstva presnú sumu vypočítanú v závislosti od neodstráneného množstva.

180 Toto ustanovenie, ako tvrdí Komisia, zavádza systém, ktorý má zabezpečiť, aby dodatočné náklady nevyhnutné na obranu proti prípadným narušeniam trhu s cukrom, ktoré vyplývajú z existencie neodstránených nadbytočných množstiev, neznášal rozpočet alebo výrobcovia Spoločenstva, ale príslušné členské štáty s súlade s prílohou IV kapitolou 4 bodom 2 aktu o pristúpení, podľa ktorého sa odstránenie nadbytočných množstiev má vykonať na náklady týchto štátov, pričom logickým dôsledkom tohto ustanovenia je, že náklady spojené s neodstránením príslušných nadbytočných množstiev musia ísť tiež na ťarchu členských štátov, ktoré ich mali odstrániť.

181 Napokon treba odmietnuť tvrdenie Estónskej republiky, že rezervy domácností už boli odstránené z trhu v rozsahu, v akom boli predané spotrebiteľom. Spôsoby odstránenia povolené nariadením č. 60/2004 sú totiž iba tie, ktoré uvádza jeho článok 6 ods. 2, ako to zdôrazňuje samotná Estónska republika, a jednoduchý predaj v rámci príslušného členského štátu sa medzi týmito spôsobmi nenachádza.

3. O pojme „zásoby“ použitom počas predchádzajúcich pristúpení

a) Úvodné pripomienky

182 Články 86 a 254 aktu o podmienkach pristúpenia Španielskeho kráľovstva a Portugalskej republiky a o úpravách zmlúv (Ú. v. ES 1985, L 302, s. 23, ďalej len „akt o pristúpení z roku 1985“) stanovujú, pokiaľ ide o pristúpenie týchto dvoch štátov (ďalej len „nové členské štáty z roku 1986“) k Európskemu spoločenstvu (ďalej len „pristúpenie z roku 1986“), že akékoľvek zásoby výrobkov vo voľnom obehú na španielskom a portugalskom území k 1. marcu 1986 presahujúce množstvo, ktoré by bolo možné považovať za bežný zostatok zásob, musia dotknuté členské štáty odstrániť na svoje vlastné náklady. Článok 142 ods. 2 aktu o pristúpení z roku 1994 a článok 7 nariadenia Rady (EHS) č. 3577/90 zo 4. decembra 1990 o prechodných opatreniach a úpravách, ktoré si vyžiadal sektor poľnohospodárstva v dôsledku zjednotenia Nemecka (Ú. v. ES L 353, s. 23; Mim. vyd. 03/011, s. 77), majú *mutatis mutandis* rovnaký obsah, pokiaľ ide o zásoby nachádzajúce sa na území nových členských štátov z roku 1995 počas ich pristúpenia k Európskej únii v roku 1995 resp. na území bývalej Nemeckej demokratickej republiky počas zjednotenia Nemecka. Tieto štyri ustanovenia a príloha IV kapitola 4 bod 2 aktu o pristúpení sú podobné.

183 Ustanovenia, ktoré vymedzili konkrétny obsah povinnosti odstránenia nadbytočných množstiev v rámci pristúpení z roku 1986 a z roku 1995, ako aj počas zjednotenia Nemecka na jednej strane a v rámci pristúpenia nových členských štátov v roku 2004 na strane druhej, však vykazujú podstatné rozdiely.

184 Článok 3 ods. 2 nariadenia Rady (EHS) č. 3770/85 z 20. decembra 1985 o zásobách poľnohospodárskych výrobkov v Španielsku [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 362, s. 18) totiž stanovuje, že za zásobu výrobkov sa považuje akékoľvek množstvo výrobkov vo vlastníctve alebo v držbe Španielskeho kráľovstva alebo akejkoľvek fyzickej alebo právnickej osoby s výnimkou minimálnych množstiev. Článok 3 ods. 2 nariadenia Rady (EHS) č. 3771/85 z 20. decembra 1985 o zásobách poľnohospodárskych výrobkov nachádzajúcich sa v Portugalsku [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 362, s. 21) je, pokiaľ ide o Portugalskú republiku, *mutatis mutandis* rovnaký ako článok 3 ods. 2 nariadenia č. 3770/85. Tieto dve ustanovenia tak v pojme „zásoby“ použitom počas pristúpenia

z roku 1986 zavádzajú pravidlo *de minimis*, ktoré sa zameriava na veľkosť množstva uloženého do zásoby a nie na postavenie jeho držiteľa.

185 Žiadne ustanovenie spomedzi noriem týkajúcich sa pristúpenia z roku 1995 alebo spomedzi tých, ktoré sa týkajú zjednotenia Nemecka, nestanovuje rovnaké pravidlo *de minimis* v prípade cukru. Takéto pravidlo však napriek tomu vyplýva z článku 6 nariadenia Komisie (ES) č. 3300/94 z 21. decembra 1994, ktorým sa stanovujú prechodné opatrenia v sektore cukru po pristúpení Rakúska, Fínska a Švédska [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 341, s. 39) a z článku 2 prvého odseku nariadenia Komisia (EHS) č. 2761/90 z 27. septembra 1990 o zásobách poľnohospodárskych výrobkov nachádzajúcich sa na území bývalej Nemeckej demokratickej republiky [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 267, s. 1), ako bude rozobrané nižšie.

186 Nariadenie č. 60/2004 naopak neobsahuje pravidlo *de minimis* výslovne umožňujúce vylúčiť minimálne množstvá.

187 Druhý významný rozdiel medzi systémami odstránenia nadbytočných množstiev cukru zavedenými počas pristúpení z roku 1986 a z roku 1995, ako aj počas zjednotenia Nemecka na jednej strane a počas pristúpenia z roku 2004 na strane druhej, spočíva v metóde určenia nadbytočných množstiev.

188 V prípade pristúpenia z roku 1986 článok 5 ods. 1 nariadenia č. 3770/85 a rovnaké ustanovenie nariadenia č. 3771/85 stanovujú, že ak osobitné ustanovenia týkajúce sa určitých výrobkov nestanovia inak, považuje sa za obvyklý prenos zásob prevádzková zásoba, ktoré je nevyhnutná pre potreby príslušného trhu počas určeného obdobia, pričom tieto potreby sa posúdia najmä v závislosti od spotreby, spracovania a tradičných vývozov so zreteľom na kritéria a ciele špecifické pre každú spoločnú organizáciu trhu.

189 Podľa článku 8 ods. 1 a článku 8 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 3770/85 a rovnakých ustanovení nariadenia č. 3771/85 podrobné pravidlá pre uplatňovanie týchto nariadení obsahujú najmä určenie zásob uvedených v článkoch 86 a 254 aktu o pristúpení z roku 1985 v prípade výrobkov, ktorých množstvá presahujú obvyklý prenos zásob. Z tohto dôvodu článok 2 nariadenia Komisie (EHS) č. 579/86 z 28. februára 1986, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá týkajúce sa zásob výrobkov v sektore cukru nachádzajúcich sa k 1. marcu 1986 v Španielsku a v Portugalsku [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 57, s. 21), ktoré v sektore cukru vykonáva nariadenia č. 3770/85 a č. 3771/85, nestanovuje nadbytočné množstvá, ktoré Komisia určila Španielskemu kráľovstvu a Portugalskej republike, ale obvyklý prenos zásob pre tieto štáty k dátumu ich pristúpenia k Spoločenstvu. Tieto štáty si následne v súlade s ustanovením článku 3 v spojení s článkom 4 nariadenia č. 579/86 musia vypočítať svoje nadbytočné množstvá. Na tento účel musia vykonať súpis zásob nachádzajúcich sa vo voľnom obehu na ich území k dátumu pristúpenia z roku 1986, a to na základe vyhlásení držiteľov cukru alebo izoglukózy v množstve najmenej 3 tony, pričom tieto vyhlásenia treba urobiť na príslušných orgánoch najneskôr do 13. marca 1986. Následne príslušné štáty musia do 1. januára 1987 zabezpečiť vývoz množstva, ktoré sa rovná rozdielu medzi spísaným množstvom a obvyklým prenosom zásob stanoveným Komisiou, mimo Spoločenstva.

190 Keďže súpis sa vykonáva iba pri množstvách vyšších ako 3 tony, povinnosť odstránenia sa v praxi týka iba množstva, ktoré sa rovná rozdielu medzi súčtom individuálnych zásob prevyšujúcich 3 tony existujúcich v príslušnom členskom štáte a obvyklým prenosom zásob určeným Komisiou, ako to stanovuje pravidlo *de minimis* uvedené v článku 3 ods. 2 nariadenia č. 3770/85 a v rovnakom ustanovení nariadenia č. 3771/85.

191 Systém zavedený príslušnými ustanoveniami týkajúcimi sa pristúpenia z roku 1995 je v podstate rovnaký ako systém zavedený nariadením č. 579/86. V prípade pristúpenia z roku 1995 sú tak články 5, 6 a 7 nariadenia č. 3300/94 *mutatis mutandis* rovnaké ako články 2, 3 a 4 nariadenia č. 579/86. Články 6 a 7 nariadenia č. 3300/94 uvádzajú do praxe rovnaké pravidlo *de minimis* ako je to zavedené článkami 3 a 4 nariadenia č. 579/86.

192 Systém zavedený příslušnými ustanoveními týkajícími sa zjednotenia Nemecka vykazuje tiež veľkú podobnosť so systémom zavedeným nariadením č. 579/86. Napriek tomu však existujú dva podstatné rozdiely.

193 Po prvé, podľa článku 2 nariadenia č. 2761/90 musí Spolková republika Nemecko vykonať súpis a vytvoriť inventár na určenie súkromných zásob určitých výrobkov, vrátane cukru, nachádzajúcich sa na území bývalej Nemeckej demokratickej republiky v deň zjednotenia, s výnimkou minimálnych množstiev. Druhý pododsek tohto ustanovenia však stanovuje, že na účely predchádzajúceho odseku môže Spolková republika Nemecko použiť aj štatistické metódy. Táto možnosť však nebola ponúknutá novým členským štátom z roku 1986, ani tým z roku 1995 počas predchádzajúcich pristúpení.

194 Po druhé, nariadenie č. 2761/90 nestanovilo povinnosť Spolkovej republiky Nemecko odstrániť spísané množstvá alebo množstvá vypočítané štatistickou metódou, ktoré prekračujú obvyklý prenos zásob, pričom táto povinnosť je uvedená v článku 7 nariadenia č. 3577/90.

195 V každom prípade sa všetky opísané systémy podstatne líšia od systému vytvoreného nariadením č. 60/2004. V tomto systéme totiž nie je stanovené, že prináleží Komisii, aby určila obvyklý prenos zásob každého nového členského štátu, aby bol tento štát následne povinný vykonať súpis množstiev vyšších ako 3 tony existujúcich na jeho území a vypočítať jeho vlastné nadbytočné množstvo porovnaním takto získaného číselného údaj s číselným údajom zodpovedajúcim obvyklému prenosu zásob určenému Komisiou (systém počas pristúpení z roku 1986 a z roku 1995). Príslušný nový členský štát nie je ani povinný vykonať súpis zásob vytvorených v množstvách, ktoré nie sú minimálne (systém počas zjednotenia Nemecka). Práve naopak, podľa článku 6 ods. 1 nariadenia č. 60/2004 Komisia určí priamo a jednostranne nadbytočné množstvo každého členského štátu.

196 Z tohto ustanovenia navyše vyplýva, že Komisia nevykonáva výpočet nadbytočných množstiev na základe prípadného súpisu hlavných držiteľov zásob v každom členskom štáte, ale tak, že zoberie do úvahy najmä vývoj počas roku, ktorý predchádza pristúpeniu, v porovnaní s predchádzajúcimi rokmi, pokiaľ ide o dovezené a vyvezené množstvá cukru v nezmenenom stave alebo vo forme spracovaných výrobkov, izoglukózy a fruktózy, výrobu, spotrebu a zásoby cukru a izoglukózy a napokon okolností, za ktorých sa vytvorili zásoby.

197 Znamená to, že Komisia vypočíta nadbytočné množstvo každého nového členského štátu s použitím dostupných makroekonomických štatistík a nie priamym pozorovaním skutočného stavu zásob na mikroekonomickej úrovni. Z tohto dôvodu sa v odôvodnení č. 9 nariadenia č. 60/2004 uvádza, že aby bolo možné stanoviť nadbytočné zásoby a odstrániť zistené nadbytočné zásoby z trhu, musia nové členské štáty poskytnúť Komisii najnovšie štatistiky o obchode, výrobe a spotrebe príslušných výrobkov, ale nie súpis, na základe ktorého by sa vykonal výpočet.

198 Napriek tomu je v tomto systéme zavedená určitá flexibilita, keďže výsledky makroekonomických analýz môžu byť podľa článku 6 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 60/2004 upravené v závislosti od okolností, za ktorých sa vytvorili zásoby.

199 S prihliadnutím na všetky tieto úvahy treba najprv predstaviť a potom preskúmať tvrdenia účastníkov konania.

b) Tvrdenia účastníkov konania

200 Estónska republika tvrdí, že vylúčenie rezerv domácností z pojmu „zásoby“ je v súlade s prílohou IV kapitolou 4 bodom 2 aktu o pristúpení najmä preto, že toto ustanovenie je takmer zhodné s ustanoveniami prijatými počas pristúpení z roku 1986 a z roku 1995, podľa ktorých mali nové členské štáty z roku 1986 a z roku 1995 rovnaké povinnosti odstrániť svoje nadbytočné množstvá ako je povinnosť uložená novým členským štátom, pričom ustanovenia prijaté počas pristúpení z roku 1986 a z roku 1995 zjavne vylučujú rezervy domácností z pojmu „zásoby, ktoré treba odstrániť“, keďže na účely určenia nadbytočných množstiev nových členských štátov z roku 1986 a z roku 1995 boli zohľadňované iba zásoby presahujúce 3 tony.

201 To dokazuje, že pojem „súkromné zásoby“ nachádzajúci sa v prílohe IV kapitole 4 bode 2 aktu o pristúpení sa netýka domácností, ale komerčných prevádzkovateľov, pričom rezervy domácností v Estónsku boli v priemere 72 kg na domácnosť.

202 Predovšetkým, pristúpenia z roku 1995 a z roku 2004 nemožno v otázke rezerv domácností považovať za odlišné s odôvodnením, že počas pristúpenia z roku 2004 sú riziká väčšie kvôli veľkosti trhov nových členských štátov. To by totiž bola pravda iba vtedy, ak by rezervy domácností nových členských štátov predstavovali vážne riziko pre fungovanie trhu. 43 000 ton rezerv domácností v Estónsku je však zanedbateľné množstvo v porovnaní s 13 420 682 tonami kvót A a B v Európskej únii.

203 Napokon, ak chcela Komisia konať odlišne, mala to uviesť výslovne, najmä keď prejavila svoju vôľu riešiť otázku poľnohospodárskych zásob s ohľadom na skúsenosť získanú počas predchádzajúcich pristúpení, ako to preukazuje dokument Komisie z 30. januára 2002 týkajúci sa zásob (ďalej len „SIP“) a potvrdzuje list z 20. augusta 2003 adresovaný veľvyslancovi Estónskej republiky.

204 Komisia spochybňuje tvrdenia Estónskej republiky.

c) Posúdenie Súdom prvého stupňa

205 Názor Estónskej republiky spočíva v podstate v tvrdení, že keďže ustanovenia, ktoré boli prijaté počas pristúpení z roku 1985 a z roku 1995, ako aj počas zjednotenia Nemecka, zaviedli systém odstránenia nadbytočných množstiev, z ktorého boli prakticky vylúčené minimálne množstvá, pojem „zásoby“, ktorého sa týkajú tieto povinnosti a ktorý je v podstate totožný s pojmom uvedeným v prílohe IV kapitole 4 bode 2 aktu o pristúpení, nemôže zahŕňať také minimálne množstvá, aké tvoria rezervy domácností.

206 S týmto názorom nemožno súhlasiť.

207 Protokoly a prílohy aktu o pristúpení predstavujú totiž ustanovenia primárneho práva, ktoré, pokiaľ akt o pristúpení nestanovuje inak, možno pozastaviť, zmeniť alebo zrušiť iba postupmi stanovenými pre revíziu pôvodných zmlúv (rozsudok Súdneho dvora z 11. septembra 2003, Rakúsko/Rada, C-445/00, Zb. s. I-8549, bod 62).

208 Pôsobnosť ustanovenia primárneho práva však v zásade nemožno vykladať s prihliadnutím na ustanovenia sekundárneho práva, ktoré inštitúcie prípadne prijímú na jeho vykonanie. Je to naopak sekundárne právo, ktoré treba v prípade, ak je takýto výklad potrebný, v čo najväčšej miere vykladať tak, aby bolo v súlade s ustanoveniami primárneho práva (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 25. novembra 1986, Klensch a i., 201/85 a 202/85, Zb. s. 3477, bod 21).

- 209 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že ani ustanovenia uvedené v bode 182 vyššie, upravujúce povinnosť odstránenia nadbytočných množstiev počas pristúpení z roku 1986 a z roku 1995, ako aj počas zjednotenia Nemecka, ani príloha IV kapitola 4 bod 2 aktu o pristúpení, neobmedzujú pojem „zásoby“ na množstvá určitej veľkosti.
- 210 Okrem toho, keď možno ustanovenie práva Spoločenstva vykladať viacerými spôsobmi, treba uprednostniť ten výklad, ktorý zabezpečuje jeho potrebný účinok (rozsudok Súdneho dvora z 24. februára 2000, Komisia/Francúzsko, C-434/97, Zb. s. I-1129, bod 21). Ak by teda existovala pochybnosť o minimálnych množstvách, ktorých sa týka pojem „zásoby“ nachádzajúci sa v týchto povinnostiach, bolo by namieste odstrániť ju v prospech výkladu, ktorý môže zabezpečiť potrebný účinok týchto povinností.
- 211 Ako však bolo vysvetlené v bode 119 vyššie, cieľom dotknutých povinností je v prípade cukru najmä zabrániť akémukoľvek narušeniu riadneho fungovania mechanizmov stanovených SOT s cukrom a predovšetkým takému narušeniu spôsobenému skutočnosťami, ktoré by mali vplyv na tvorbu cien a boli vyvolané nahromadením nadmerných množstiev cukru v nových členských štátoch pred pristúpením. Tieto povinnosti by teda boli zbavené svojho potrebného účinku, ak by minimálne množstvá boli bez ďalšieho vylúčené z pojmu „zásoby“, keďže by mohlo dôjsť k narušeniu trhu, ak by minimálne uskladnené množstvá boli také veľké, že by vo svojom súhrne predstavovali podstatnú časť relevantného trhu.
- 212 To nebráni Komisii, aby v rámci opatrení, ktoré prijíma na vykonanie systému odstránenia zameraných na zabezpečenie potrebného účinku povinností uvedených v bodoch 182 a 209 vyššie, rozhodla z dôvodov administratívneho zjednodušenia alebo proporcionality o obmedzení povinností vyplývajúcich z tohto systému na zásoby osobitého významu, ak sa domnieva, že tým neohrozí záväzný cieľ, ktorým je zabrániť akémukoľvek narušeniu trhu. Rozhodnutie Komisie v tomto ohľade môže závisieť od rizík, ktoré každé pristúpenie podľa nej predstavuje pre stabilitu trhu.

- 213 Iba v tejto perspektíve treba zohľadniť existenciu podstatných rozdielov medzi ustanoveniami, ktoré vymedzili konkrétny obsah povinnosti odstránenia nadbytočných množstiev z trhu v rámci pristúpení z roku 1986 a z roku 1995, ako aj počas zjednotenia Nemecka na jednej strane a v rámci pristúpenia z roku 2004 na strane druhej.
- 214 Pokiaľ ide o tvrdenie Estónskej republiky založené na tom, že Komisia mala vysvetliť, z akého dôvodu sa rozhodla konať inak ako v prípade prechádzajúcich pristúpení, v skutočnosti ide o výhradu založenú na porušení povinnosti odôvodnenia a táto bude preto preskúmaná v rámci tretieho žalobného dôvodu.
- 215 Tretí oddiel prvej časti treba preto zamietnuť.

4. O výklade článku 32 ES

a) Tvrdenia účastníkov konania

- 216 Estónska republika uvádza, že článok 32 ods. 1 ES vylučuje domácnosti zo spoločnej poľnohospodárskej politiky. Rezervy domácností teda nemôžu byť upravované normami tejto politiky, vrátane nariadenia č. 60/2004. Okrem toho domácnosti nemôžu zneužiť mechanizmy SOT s cukrom ďalším predajom týchto rezerv za vyššiu cenu alebo ich vývozom za náhradu zo strany Spoločenstva. Dôvodom nákupu 1 000 000 ton cukru intervenčnými agentúrami po pristúpení nie je existencia 43 000 ton rezerv domácností v Estónsku, ale nižšia úroveň vývozných náhrad ako sa očakávalo, a najmä zvýšenie produkcie cukru na jeden hektár, keď sa v hospodárskom

roku 2004/2005 dosiahol výnos 9,10 tony na hektár namiesto 8,17 tony na hektár, ako sa očakávalo, čo potvrdzuje aj preradenie približne 1 900 000 ton na hospodársky rok 2005/2006 zo strany Komisie.

217 Komisia spochybňuje tvrdenia Estónskej republiky.

b) Posúdenie Súdom prvého stupňa

218 Je iste pravda, ako to uvádza Estónska republika, že článok 32 ods. 1 ES stanovuje, že „spoločný trh sa vzťahuje na poľnohospodárstvo a obchod s poľnohospodárskymi výrobkami“. Zároveň však platí, že odsek 4 toho istého článku stanovuje, že „fungovanie a rozvoj spoločného trhu poľnohospodárskych výrobkov sprevádza zavádzanie spoločnej poľnohospodárskej politiky“.

219 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že rozsah právomoci Spoločenstva v poľnohospodárskej oblasti treba vykladať s prihliadnutím na článok 33 ES, ktorý uvádza ciele spoločnej poľnohospodárskej politiky, a článok 34 ES, ktorý najmä stanovuje, že na dosiahnutie cieľov stanovených v článku 33 sa zavedie spoločná organizácia poľnohospodárskych trhov a že táto organizácia môže zahŕňať všetky opatrenia potrebné na dosiahnutie týchto cieľov (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora z 21. februára 1979, Stölting, 138/78, Zb. s. 713, a z 23. februára 1988, Spojené kráľovstvo/Rada, 68/86, Zb. s. 855, bod 9).

220 Ciele poľnohospodárskej politiky uvedené v článku 33 ES majú predovšetkým zabezpečiť primeranú životnú úroveň poľnohospodárov, najmä zvýšením individuálnych príjmov jednotlivcov pracujúcich v poľnohospodárstve, a stabilizovať trhy.

- 221 Z toho vyplýva, že ciele poľnohospodárskej politiky treba chápať spôsobom, ktorý umožňuje inštitúciám Spoločenstva plniť so zreteľom na potrebné mechanizmy ich povinnosti zabrániť narušeniam trhu a zabezpečiť individuálny príjem považovaný za primeraný tým, ktorí pracujú v sektore.
- 222 Podľa článku 34 ods. 2 ES spoločná organizácia trhu podľa odseku 1 toho istého článku môže zahŕňať všetky opatrenia potrebné na dosiahnutie cieľov stanovených v článku 33 ES, najmä reguláciu cien, pomoc výrobe a odbytu rôznych výrobkov, skladovanie a preklenovacie opatrenia a spoločné mechanizmy na stabilizáciu dovozu alebo vývozu.
- 223 Ako vyplýva zo skôr uvedených záverov, kontrola nadmerných množstiev cukru uložených do zásoby v nových členských štátoch pred ich pristúpením k Európskej únii, vrátane rezerv domácností, je nevyhnutnou podmienkou toho, aby sa zabránilo prípadným narušeniam SOT s cukrom najmä v dôsledku očakávaného umelého poklesu dopytu spôsobeného nahradením množstiev, ktoré by boli nakúpené na trhu, týmito rezervami, a to na ujmu príjmov výrobcov Spoločenstva a rozpočtu Spoločenstva.
- 224 Z toho vyplýva, že zohľadnenie rezerv domácností pri výpočte všetkých nadbytočných množstiev existujúcich v nových členských štátoch, ktoré je potrebné na to, aby sa zabránilo výskytu vyššie uvedených problémov, patrí k opatreniam, ktoré treba prijať v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky. Názor Estónskej republiky treba preto odmietnuť.

5. O výklade pojmu „držiteľa nadbytočných zásob“ použitom Súdnym dvorom

a) Tvrdenia účastníkov konania

225 Podľa Estónskej republiky Súdny dvor obmedzil pojem „držiteľa nadmerných zásob“ iba na komerčných prevádzkovateľov (rozsudok Weidacher, už citovaný v bode 118 vyššie, bod 42). Tento výklad bol vykonaný v rovnakom normatívnom kontexte aký existuje v prejednávanej veci. Súdny dvor predovšetkým odkázal na článok 4 ods. 2 nariadenia Komisie (ES) č. 3108/94 z 19. decembra 1994 o prechodných opatreniach týkajúcich sa obchodu s poľnohospodárskymi výrobkami, ktoré treba prijať z dôvodu pristúpenia Rakúska, Fínska a Švédska [*neoficiálny preklad*] (JO L 328, p. 42), ktorého obsah je, pokiaľ ide o pojem „nadbytočné zásoby“, v podstate rovnaký ako obsah nariadenia č. 60/2004.

226 Komisia spochybňuje tvrdenia Estónskej republiky.

b) Posúdenie Súdom prvého stupňa

227 Je pravda, ako to uvádza Estónska republika, že Súdny dvor vo svojom rozsudku Weidacher, už citovaný v bode 118 vyššie, použil definíciu pojmu „držiteľa nadbytočných zásob“ v zmysle nariadenia č. 3108/94 zahŕňajúcu iba komerčných prevádzkovateľov. Dospel k záveru, že tento pojem sa v zmysle článku 4 uvedeného nariadenia týkal každej osoby, ktorá mohla uviesť uskladnený výrobok na trh a tak dosahovať zisk (bod 45 rozsudku).

228 Napriek tomu je výklad tohto rozsudku Estónskou republikou nesprávny, hoci článok 145 ods. 2 aktu o pristúpení z roku 1994, ktorý stanovuje, že nové členské štáty z roku 1995 musia odstrániť nadbytočné množstvá na svoje náklady, je veľmi podobný ako príloha IV kapitola 4 bod 2 aktu o pristúpení, a hoci nariadenie č. 60/2004 má vykonať uvedené ustanovenie prílohy.

229 V tejto súvislosti treba po prvé zdôrazniť, že v rozsudku Weidacher, už citovanom v bode 118 vyššie, Súdny dvor nedefinoval pojem „držitelia nadbytočných zásob“ uvedený v článku 145 ods. 2 aktu o pristúpení z roku 1994, ani pojem uvedený v ustanovení prijatom na jeho vykonanie. Článok 4 nariadenia č. 3108/94 totiž neukladá povinnosť odstrániť akékoľvek množstvo poľnohospodárskych výrobkov, ale iba povinnosť zdať zistené nadbytočné zásoby. Z tohto dôvodu Súdny dvor iba uviedol, že toto ustanovenie umožňuje zmierniť bremeno vyplývajúce z povinnosti nových členských štátov z roku 1995 odstrániť tieto zásoby na vlastné náklady, ktorá je stanovená v článku 145 ods. 2 aktu o pristúpení z roku 1994, bez toho, aby skonštatoval, že predstavuje jeho vykonávaciu normu.

230 V tejto súvislosti však treba uviesť, že skutočnosť, že držitelia nadbytočných zásob sú zdanení za ich držbu iba ak sú komerčnými prevádzkovateľmi, nevyhnutne neznamena, že pojem „nadbytočné zásoby, ktoré treba odstrániť“ môže zahŕňať iba zásoby v držbe komerčných prevádzkovateľov.

231 Okrem toho existuje podstatný rozdiel medzi zdanením držby nadbytočných zásob, ktoré sa v praxi môže týkať iba osôb majúcich v držbe minimálne množstvá a zohľadnením nadbytočných množstiev existujúcich v členskom štáte, ktoré môže zahŕňať minimálne množstvá, ak sa urobí, ako v tomto prípade, na základe pozorovania určitých makroekonomických premenných.

232 V dôsledku toho skutočnosť, že Súdny dvor upresnil, že držiteľia zásob, ktorí musia byť zdanení podľa nariadenia č. 3108/94, sú komerční prevádzkovatelia, nevyhnutne neznamena, že množstvá, ktoré nie sú v držbe týchto prevádzkovateľov, nemožno zohľadniť ako nadbytočné množstvá v rámci prijatia napadnutého nariadenia.

233 Po druhé, treba uviesť, že Súdny dvor v rozsudku Weidacher, už citovanom v bode 118 vyššie, nezamýšľal odpovedať na otázku, či pojem „držiteľia nadbytočných zásob“ uvedený v článku 4 nariadenia č. 3108/94 zahŕňal iba prevádzkovateľov, ktorí mali v držbe nadmerné množstvá výrobku alebo aj domácnosti, ktoré si vytvorili nadmerné rezervy. Súdny dvor chcel iba určiť, či, ako to rakúska vláda tvrdila vo veci, v ktorej bol vyhlásený tento rozsudok, iba osobu, ktorá má právo disponovať s tovarom, možno považovať za jeho držiteľa v zmysle článku 4 nariadenia č. 3108/94 alebo, ako to tvrdila Komisia, či pojem „držiteľia“ v zmysle uvedeného ustanovenia označuje osobu, ktorá vykonáva skutočnú kontrolu nad zásobami alebo ktorá ich má skutočne a fyzicky v držbe, čo by zahŕňalo nositeľa záložného práva alebo dopravcu, ktorý nevyhnutne nemá právo s tovarom voľne nakladať (body 40, 41 a 43 rozsudku). Práve v tomto kontexte Súdny dvor rozhodol, že pojem „držiteľia“ v zmysle článku 4 nariadenia č. 3108/94 sa týka osôb, ktoré k 1. januáru 1995 mali právo umiestniť uskladnený výrobok na trh, aby tak dosiahli zisk, ktorý malo neutralizovať právo dotknuté zdanenie (bod 42 rozsudku). Tento záver preto netreba vykladať extenzívne.

234 Po tretie, treba zdôrazniť, že definícia pojmu „držiteľia nadbytočných zásob“ použitá Súdnym dvorom v rozsudku Weidacher, už citovanom v bode 118 vyššie, nevylučuje iba osoby, ktoré nie sú komerčnými prevádzkovateľmi, ale aj komerčných prevádzkovateľov, ktorí nemôžu dosiahnuť nadmerný zisk z predaja uskladneného výrobku. Súdny dvor tak dospel k záveru, že pojem „držiteľia“ v zmysle článku 4 nariadenia č. 3108/94 bolo treba vykladať tak, že sa týka osôb, ktoré k 1. januáru 1995 mali právo umiestniť uskladnený výrobok na trh, aby tak dosiahli zisk, ktorý malo neutralizovať právo dotknuté zdanenie (bod 42 rozsudku), teda zisk spojený s ekonomickými výhodami, ktoré mohli využiť prevádzkovatelia, ktorí vytvorili nadbytočné zásoby za nízku cenu (bod 22 rozsudku). Článok 145 ods. 2 aktu o pristúpení z roku 1994 však ukladal novým členským štátom z roku 1995 povinnosť odstrániť nadbytočné množstvá existujúce na ich území, a nie iba nadbytočné množstvá prinášajúce ich držiteľom nadmerný zisk. Z tohto dôvodu napríklad ustanovenia článkov 5 až 7 nariadenia č. 3300/94 ukladali Rakúskej republike povinnosť odstrániť množstvá cukru, vypočítané na základe

spočítania zásob prevyšujúcich 3 tony, a prekračujúce referenčné množstvo 294 177 ton, hoci cena cukru pred rokom 1995 bola podľa Komisie vyššia ako cena Spoločenstva.

235 Po štvrté, výklad Súdneho dvora v rozsudku Weidacher, už citovanom v bode 118 vyššie, nemožno skúmať bez zohľadnenia skutočnosti, že bol vykonaný v normatívnom kontexte, ktorý je veľmi odlišný od normatívneho kontextu v tomto prípade. Ustanovenia článkov 5 až 7 nariadenia 3300/94 totiž v praxi obmedzovali povinnosť odstránenia nadbytočných zásob na množstvá vypočítané iba na základe spočítania individuálnych zásob vyšších ako 3 tony a prekračujúce obvykle prenášané zásoby určené Komisiou pre každý nový členský štát z roku 1995. Bolo by teda nevhodné domnievať sa, že pojem „držiteľ“ v zmysle článku 4 nariadenia č. 3108/94 vyložený Súdny dvorom sa týkal iných osôb ako komerčných prevádzkovateľov, hoci Komisia neskôr v praxi obmedzila povinnosť odstránenia nadbytočných množstiev na množstvá vyššie ako 3 tony.

236 Na základe uvedeného treba dospieť k záveru, že dotknutá definícia použitá Súdny dvorom v rozsudku Weidacher, už citovanom v bode 118 vyššie, neznamena, že rezervy domácností musia byť vylúčené z výpočtu nadbytočných množstiev nového členského štátu v zmysle nariadenia č. 60/2004. Názor žalobkyne, a teda prvú časť jej druhého žalobného dôvodu, treba preto zamietnuť.

C — O druhej časti

237 Estónska republika tvrdí, že napadnuté nariadenie tým, že rezervy domácností zahrnulo do nadbytočného množstva, ktoré jej bolo určené, porušilo článok 6 ods. 1 písm. c)

nariadenia č. 60/2004, podľa ktorého musí Komisia pri určení nadbytočných množstiev zohľadniť osobitné okolnosti, za ktorých sa vytvorili zásoby, čo Komisia popiera.

238 V tejto súvislosti Estónska republika uvádza, že Komisia bola povinná zohľadniť tri špecifické okolnosti týkajúce sa jej situácie, a to osobitné miesto cukru v estónskej ekonomike a kultúre, zmenu metódy určenia nadbytočných množstiev, a skutočnosť, že Spoločenstvo prispelo k vytvoreniu týchto nadbytočných množstiev.

239 Napokon Lotyšská republika tvrdí, že Komisia dostatočne nezohľadnila vývoj ekonomiky nových členských štátov.

240 Treba samostatne preskúmať po prvé, tvrdenia Estónskej republiky založené na tom, že Komisia nezohľadnila tieto tri okolnosti a po druhé, tvrdenie Lotyšskej republiky. Na úvod treba určiť pôsobnosť článku 6 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 60/2004.

1. Úvodné pripomienky o pôsobnosti článku 6 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 60/2004

241 Treba pripomenúť, že podľa článku 6 ods. 1 nariadenia č. 60/2004 zoberie Komisia pri stanovení nadbytočných množstiev nových členských štátov do úvahy najmä vývoj počas roku, ktorý predchádza pristúpeniu, v porovnaní s predchádzajúcimi rokmi, pokiaľ ide o dovezené a vyvezené množstvá cukru v nezmenenom stave alebo vo forme spracovaných výrobkov, izoglukózy a fruktózy, výrobu, spotrebu a zásoby cukru a izoglukózy a napokon okolnosti, za ktorých sa vytvorili zásoby (pozri bod 13 vyššie).

- 242 Nariadenia stanovujúce normatívny rámec odstránenia nadbytočných množstiev cukru počas pristúpení z roku 1986 a z roku 1995, a to nariadenia č. 579/86 a č. 3300/94, neobsahujú ustanovenie analogické ustanoveniu článku 6 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 60/2004. Podľa týchto dvoch nariadení sa totiž všetky množstvá, ktoré vyplývajú zo spočítania zásob vyšších ako 3 tony a ktoré prekračujú obvykle prenášané zásoby vypočítané Komisiou, automaticky považujú za nadbytočné množstvá.
- 243 Systém zavedený nariadením č. 60/2004 teda predpokladá skutočnú flexibilitu v porovnaní so systémami zavedenými počas predchádzajúcich pristúpení, keďže umožňuje, aby určitá rezerva cukru v závislosti od okolností, za ktorých bola vytvorená, nebola zohľadnená ako nadbytočné množstvo.
- 244 Napriek tomu treba zdôrazniť, že nariadenie č. 60/2004 nevysvetľuje, ktoré sú osobitné okolnosti vytvorenia zásob, ktoré musí Komisia zohľadniť, ani úlohu, ktorú musia tieto okolnosti zohrávať pri posúdení Komisie.
- 245 Za týchto okolností treba pripomenúť, ako bolo uvedené v bode 115 vyššie, že pri výklade ustanovenia práva Spoločenstva treba vziať do úvahy nielen jeho doslovné znenie, ale aj jeho kontext a ciele sledované právnu úpravou, ktorej je súčasťou, ako aj ustanovenia práva Spoločenstva ako celok. Pojem „okolnosti, za ktorých sa vytvorili zásoby“ treba teda vykladať najmä s prihliadnutím na cieľ nariadenia č. 60/2004.
- 246 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že cieľom opatrení zavedených nariadením č. 60/2004 je najmä zabrániť narušeniam trhu Spoločenstva s cukrom na ujmu rozpočtu Spoločenstva a výrobcov (pozri bod 163 vyššie). Treba teda dospieť k záveru, že zohľadnenie okolností, za ktorých sa vytvorili zásoby podľa článku 6 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 60/2004, nemôže mať za následok vznik rizika narušenia trhu.

247 Treba teda dospieť k záveru, že článok 6 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 60/2004 umožňuje vylúčiť z výpočtu nadbytočných množstiev iba určité vytvorené zásoby, ktoré by mali byť zohľadnené ako nadbytočné množstvá podľa ostatných kritérií uvedených v článku 6 ods. 1 tohto nariadenia, ale ktoré za daných okolností nepredstavujú riziko narušenia trhu. Platí to napríklad o vytvorení zásob v očakávaní veľmi vysokého nárastu spotreby alebo o situácii, keď z osobitných dôvodov bola úroveň zásob počas obdobia bezprostredne predchádzajúceho pristúpeniu mimoriadne nízka.

248 Zo znenia článku 6 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 60/2004 naopak nevyplýva, že tieto okolnosti musia byť výlučne špecifické pre situáciu konkrétneho členského štátu.

249 Túto časť žalobného dôvodu treba preskúmať s prihliadnutím na tieto úvahy.

2. O význame spotreby cukru v Estónsku

a) Tvrdenia účastníkov konania

250 Estónska republika uvádza, že pokiaľ ide o spotrebu cukru, situácia v Estónsku sa líši od situácie v ostatných členských štátoch. Po prvé, Estónci majú oveľa nižší priemerný príjem ako príslušníci starých členských štátov a v porovnaní s nimi z toho príjmu mieniajú dvojnásobné percento na stravu, nápoje a tabak. Po druhé, 96 % džemov, 92 % kompótov a 54 % ovocných džúsov sa v Estónsku vyrába doma, pričom spotreba cukru na osobu je v Estónsku o 20 % vyššia ako v starých členských štátoch. Po tretie, Estónsko nevyrába cukor a pred pristúpením nevyberalo clo z tohto výrobku, pričom estónska cena predstavuje tretinu ceny Spoločenstva. Z dôvodu všetkých týchto skutočností, ako aj z dôvodu veľkých nedostatkov v zásobovaní, ktorými tento štát trpel po získaní

nezávislosti od Sovietskeho zväzu, boli Estónci veľmi citliví na cenu cukru. Keďže Estónci boli presvedčení, že cena cukru sa zvýši po pristúpení Estónskej republiky k Európskej únii, nakúpili množstvá cukru v priemere 30 kg na obyvateľa a 72 kg na domácnosť, pričom celkový dovoz sa zvýšil z 65 478 ton v roku 2002/2003 na 160 023 ton v roku 2003/2004. Naopak, na Malte a Cypre, ktoré sú spomedzi nových členských štátov jedinými ďalšími štátmi, ktoré nevyrábajú cukor, neexistuje tradičná výroba džemov a príjem na obyvateľa je vyšší. Zvýšenie ceny cukru tak pre príslušníkov týchto dvoch nových členských štátov nepredstavuje porovnateľnú záťaž, a preto si nevytvorili jeho rezervy.

251 Komisia spochybňuje tvrdenia Estónskej republiky.

b) Posúdenie Súdom prvého stupňa

252 Názor Estónskej republiky sa v podstate rovná tvrdeniu, že Komisia mala zohľadniť skutočnosť, že estónski spotrebitelia mali zrejmý a dokonca podstatný záujem vytvoriť si veľké rezervy domácností v očakávaní nárastu ceny cukru v Estónsku po pristúpení.

253 V tejto súvislosti treba uviesť, že je iste pravda, že estónski spotrebitelia mali počas obdobia bezprostredne predchádzajúceho pristúpeniu veľký záujem na vytváraní rezerv cukru, aby v čo najväčšej možnej miere spomalili vplyv očakávaného až 300 % zvýšenia ceny tohto výrobku po pristúpení na svoj rozpočet.

254 Napriek tomu by zohľadnenie tejto okolnosti na účely vylúčenia takto vytvorených rezerv z pojmu „nadbytočné množstvo“ bránilo dosiahnuť cieľ sledovaný nariadením č. 60/2004, ktorým je zabrániť narušeniam trhu s cukrom súvisiacim s vytvorením nadbytočných množstiev (pozri bod 163 vyššie).

255 V dôsledku toho existenciu objektívnych dôvodov, v dôsledku ktorých bolo vytvorenie rezerv domácností výhodným, nemožno považovať za okolnosť, za ktorej sa vytvorili zásoby podľa článku 6 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 60/2004.

256 Pokiaľ ide o tvrdenie, že cukor sa v Estónsku používa oveľa viac ako v iných členských štátoch, treba uviesť, že aj keby sa toto tvrdenie potvrdilo, nijako by neznamenal, že nadbytočné množstvá vytvorené vo forme rezerv domácností nemohli spôsobiť riziko narušenia trhu Spoločenstva s cukrom po pristúpení.

257 Okrem toho zo spisu jasne nevyplýva, že význam cukru v estónskej spotrebe a kultúre by mal takú podstatnú úlohu vo vytváraní rezerv domácností, ako to tvrdí Estónska republika. Podľa samotnej Estónskej republiky totiž spotreba cukru na hlavu na jej území je iba o 20 % vyššia ako priemer Spoločenstva.

258 Napokon opatrenia zavedené Komisiou podľa nariadenia č. 60/2004 nebránia Estónskej republike v tom, aby umožnila svojim štátnym príslušníkom mať vysokú spotrebu cukru, ale iba vytvárať nadmerné rezervy, ktoré v praxi spomaľujú úplné uplatňovanie SOT s cukrom na jej území najmä na ujmu výrobcov a rozpočtu Spoločenstva.

259 V tejto súvislosti, ak sa Estónska republika domnievala, že bolo podstatné, aby svojim občanom zabezpečila dočasné zásobovanie cukrom za nižšiu cenu ako vyplýva z uplatňovania SOT s cukrom na jej území, čo je priamy dôsledok jej rozhodnutia pristúpiť k Európskej únii, mala v rámci svojich predvstupových rokovaní s Európskou uniou požiadať o priznanie možnosti dotovať nákup určitého množstva cukru svojimi štátnymi príslušníkmi počas určitého obdobia, čo urobila napríklad Maltská republika, ako to vyplýva z prílohy XI bodu 4 písm. a) aktu o pristúpení.

260 Treba teda dospieť k záveru, že Estónskej republike sa nepodarilo preukázať, že Komisia porušila článok 6 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 60/2004 tým, že nezohľadnila úlohu cukru a jeho spotrebu na jej území.

3. O zmene kritérií použitých počas predchádzajúcich pristúpení Komisiou

a) Tvrdenia účastníkov konania

261 Estónska republika sa domnieva, že počas predchádzajúcich pristúpení Komisia nezahrnula do výpočtu nadbytočných množstiev rezervy domácností, ale iba množstvá vyššie ako 3 tony. Metóda uplatnená v tomto prípade tak predstavuje podstatnú zmenu, ktorá sa jasne ukázala až po pristúpení nových členských štátov k Európskej únii, keď nadbytočné množstvá boli už určené. To zabránilo Estónskej republike predísť vytvoreniu rezerv domácností. Okrem toho Komisia vyvolala legitímne očakávanie, že tieto rezervy nebudú zohľadnené ako nadbytočné množstvá, keď opakovane odkázala na prechádzajúce pristúpenia. Vyplýva to z toho, že Komisia v SIP uviedla, že iba komerčným prevádzkovateľom treba zabrániť vo vytváraní zásob a že iba oni majú povinnosť odstrániť nadbytočné zásoby z trhu. Tieto odkazy nie sú v rozpore s aktom o pristúpení, ktorého znenie je v prípade nadbytočných množstiev takmer rovnaké ako porovnateľné ustanovenia prijaté počas predchádzajúcich pristúpení.

262 Komisia spochybňuje tvrdenia Estónskej republiky.

b) Posúdenie Súdom prvého stupňa

263 Týmto tvrdením nastoľuje Estónska republika v podstate dve odlišné otázky.

264 Po prvé tvrdí, že to, že počas predchádzajúcich pristúpení boli nadbytočné množstvá nových členských štátov z roku 1986 a z roku 1995 vypočítané iba na základe množstiev vyšších ako 3 tony existujúcich na ich území je okolnosťou, za ktorej sa vytvorili zásoby podľa článku 6 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 60/2004.

265 Po druhé, Estónska republika tvrdí, že Komisia u nej vyvolala legitímnu dôveru týkajúcu sa toho, že rezervy domácností nebudú zohľadnené ako nadbytočné množstvá.

266 Pokiaľ ide o prvú otázku, treba zdôrazniť, že Estónska republika jasne neuvádza, aký záver z nej chce vyvodiť. Najpravdepodobnejší výklad jej tvrdení je, že sa domnieva, že skutočnosť, že počas predchádzajúcich pristúpení boli nadbytočné množstvá nových členských štátov z roku 1986 a z roku 1995 vypočítané iba na základe množstiev vyšších ako 3 tony znamená, že Komisia mala postupovať rovnako pri určení nadbytočných množstiev v rámci prijatia napadnutého nariadenia.

267 Napriek tomu treba hneď na úvod zdôrazniť, že spôsoby výpočtu nadbytočných množstiev použité počas predchádzajúcich pristúpení nemožno považovať za okolnosti, za ktorých sa vytvorili zásoby podľa článku 6 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 60/2004.

268 Okrem toho so zreteľom na to, čo bolo uvedené v bodoch 245 až 248 vyššie, zohľadnenie okolností, za ktorých sa vytvorili zásoby, nemôže mať za následok vznik rizika narušenia mechanizmov stanovených SOT s cukrom. Ak by však každé množstvo cukru nižšie ako 3 tony malo byť z toho dôvodu vylúčené z výpočtu nadbytočných množstiev nového členského štátu, celkové množstvo cukru existujúce na území tohto štátu v deň pristúpenia by mohlo byť veľmi veľké, čo by ohrozilo cieľ nariadenia č. 60/2004, ktorým je zabrániť každému narušeniu týchto mechanizmov.

269 Treba sa teda domnievať, že to, že Komisia v ustanoveniach na vykonanie povinností odstránenia nadbytočných množstiev obsiahnutých v aktoch o pristúpení z roku 1985 a z roku 1994 obmedzila pôsobnosť týchto povinností na množstvá vyššie ako 3 tony, preukazuje iba to, že sa domnievala, že existencia nadbytočných množstiev vypočítaných na základe nižších množstiev nepredstavovala so zreteľom na konkrétne okolnosti existujúce počas týchto pristúpení riziko pre stabilitu trhu Spoločenstva s cukrom. Takýto postup však nemôže predurčovať odpoveď na otázku, či existencia nadbytočných množstiev vypočítaných na základe množstiev nižších ako 3 tony môže vytvárať riziko narušenia mechanizmov SOT s cukrom v kontexte tohto pristúpenia.

270 Pokiaľ ide o druhú otázku, treba pripomenúť, že zásadu legitímnej dôvery možno uplatniť voči právnej úprave Spoločenstva len vtedy, ak samotné Spoločenstvo predtým vytvorilo situáciu vyvolávajúcu legitímnu dôveru (pozri rozsudok Weidacher, už citovaný v bode 118 vyššie, bod 31 a citovanú judikatúru). Táto zásada, ktorá je jednou zo základných zásad Spoločenstva, predpokladá, že dotknutá inštitúcia Spoločenstva poskytla zúčastneným osobám jasné ubezpečenia, čím u nich vyvolala dôvodné nádeje (rozsudok Súdu prvého stupňa z 2. októbra 2001, Martinez a i./Parlament, T-222/99, T-327/99 a T-329/99, Zb. s. II-2823, bod 183).

271 Treba však zdôrazniť, že Spoločenstvo v tomto prípade predtým nevytvorilo situáciu, ktorá by mohla vyvolať legitímnu dôveru Estónskej republiky alebo estónskych prevádzkovateľov týkajúcu sa toho, že rezervy domácností nebudú zohľadnené počas výpočtu estónskeho nadbytočného množstva.

272 Aj keď totiž v bode 8 ods. 1 pododseku 2 SIP bolo uvedené, že otázku nadbytočných množstiev treba riešiť s ohľadom na skúsenosť získanú počas pristúpení z roku 1986 a z roku 1995, ako aj počas zjednotenia Nemecka, neznamená to, že opatrenia prijaté počas pristúpenia z roku 2004 mali byť rovnaké ako opatrenia prijaté počas predchádzajúcich pristúpení.

273 Okrem toho ustanovenia použiteľné v prípade pristúpení z roku 1986 a z roku 1996, ktoré sú informatívne uvedené v bode 8 ods. 1 pododseku 2 SIP, sú ustanovenia nachádzajúce sa v aktoch o pristúpení z roku 1985 a z roku 1994, ktoré upravujú povinnosť odstránenia nadbytočných množstiev nepodliehajúcu pravidlu *de minimis* na rozdiel od ich vykonávacích ustanovení, ktoré toto pravidlo zaviedli.

274 Estónskej republike sa teda nepodarilo predložiť žiadny dokument, ktorý by predstavoval jasné ubezpečenia zo strany Komisie, že rezervy domácností nebudú zohľadnené počas výpočtu estónskeho nadbytočného množstva. Nepodarilo sa jej predložiť ani dôkaz jasných ubezpečení zo strany Komisie, že opatrenia na vykonanie povinnosti odstránenia nachádzajúcej sa v prílohe IV kapitole 4 bode 2 aktu o pristúpení budú rovnaké ako opatrenia prijaté na základe porovnateľných ustanovení aktov o pristúpení z roku 1985 a z roku 1994.

275 Za týchto okolností Estónska republika nemohla ignorovať značnú otvorenosť znenia prílohy IV kapitoly 4 bodu 2 aktu o pristúpení, podľa ktorého boli nové členské štáty povinné zabezpečiť na vlastné náklady odstránenie všetkých nadbytočných množstiev nachádzajúcich sa na ich území.

- 276 Treba teda dospieť k záveru, že skutočnosť, že rezervy domácností neboli zahrnuté do výpočtu nadbytočných množstiev počas predchádzajúcich pristúpení, nemožno považovať za okolnosť, za ktorej sa vytvorili zásoby počas pristúpenia z roku 2004 podľa článku 6 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 60/2004.

4. O príspevní Komisie k vytvoreniu rezerv domácností v Estónsku

a) Tvrdenia účastníkov konania

- 277 Estónska republika tvrdí, že počas roka predchádzajúceho pristúpeniu 87 % estónskych dovozov cukru pochádzalo z Európskej únie a bolo podporovaných dotáciami zo strany Spoločenstva, ktoré boli posúdené ako protiprávne odvolacím orgánom Svetovej obchodnej organizácie (WTO), čo je v rozpore so zásadou ochrany dobrej viery. Komisia dokonca bránila Estónskej republike obmedziť dovozy Spoločenstva prostredníctvom ochranných opatrení, hoci to by zabránilo vytvoreniu nadbytočných množstiev, keďže tieto dovozy nebolo možné počas tak krátkeho obdobia nahradiť.

- 278 Komisia odmieta tvrdenia Estónskej republiky.

b) Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 279 Názor Estónskej republiky vychádza v podstate z predpokladu, že existencia rezerv domácností, a všeobecnejšie estónskeho nadbytočného množstva, je spôsobená najmä tým, že Európska únia dotovala vývozy cukru na jej územie. Z toho Estónska republika

vyvodzuje, že Komisia je povinná zohľadniť túto okolnosť podľa článku 6 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 60/2004, aby tak z výpočtu jej nadbytočného množstva vylúčila rezervy domácností.

280 S týmto názorom nemožno súhlasiť.

281 Totiž aj za predpokladu, že by mohla byť preukázaná príčinná súvislosť medzi vytvorením rezerv domácností v Estónsku a dotovanými vývozmi Spoločenstva do Estónskej republiky, táto súvislosť by nemala za následok, že existencia týchto rezerv by bola menej nebezpečná pre stabilitu SOT s cukrom. Tieto rezervy môžu vyvolať narušenia trhu Spoločenstva s cukrom z dôvodov uvedených v bodoch 121 až 134 vyššie a to bez ohľadu na dôvody, z ktorých boli vytvorené.

282 V dôsledku toho a s prihliadnutím na úvahy nachádzajúce sa v bodoch 245 až 248 vyššie treba dospieť k záveru, že existencia dotovaných vývozov Spoločenstva do Estónskej republiky nemôže byť zohľadnená ako okolnosť, za ktorej sa vytvorili zásoby podľa článku 6 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 60/2004.

283 Okrem toho predpoklad, z ktorého vychádza názor Estónskej republiky, je v každom prípade nesprávny.

284 Účastníčky konania sa totiž zhodujú v tom, že cena cukru na medzinárodnom trhu sa pred pristúpením rovnala menej ako jednej tretine ceny Spoločenstva. Aj keby teda Komisia mala prostriedky, aby vylúčila akúkoľvek možnosť Estónskej republiky zásobovať sa cukrom u prevádzkovateľov Spoločenstva, estónski dovozcovia by si aj tak zachovali evidentný záujem obrátiť sa na výrobcov cukru nepochádzajúcich zo Spoločenstva s cieľom vytvoriť zásoby, a to buď na to, aby ich uviedli do obehu

v rozšírenom Spoločenstve s veľkým ziskom, alebo na to, aby estónskym štátnym príslušníkom dodali množstvá, ktoré títo požadovali na účely vytvorenia rezerv domácností.

285 Estónska republika sa domnieva, že táto zmena zdrojov zásobovania nebola možná, keďže estónski dovozcovia by mali problémy nahradiť z jedného dňa na druhý svojich tradičných dodávateľov pochádzajúcich zo Spoločenstva dodávateľmi usadenými mimo neho.

286 S týmto tvrdením nemožno súhlasiť. Estónska republika totiž neuvádza žiaden dôvod, pre ktorý by bolo zjavné, že na takom trhu ako je trh s cukrom by skúsený prevádzkovateľ nebol schopný nakúpiť na medzinárodnom trhu veľké množstvá cukru za tri a pol mesiaca od dátumu zverejnenia nariadenia č. 60/2004 v Úradnom vestníku do dátumu pristúpenia nových členských štátov k Európskej únii, a to tým skôr, že estónski prevádzkovatelia mohli platiť za cukor nepochádzajúci zo Spoločenstva dvojnásobok trhovej ceny a teda zachovať veľkú obchodnú maržu.

287 Okrem toho treba zdôrazniť, že z ničoho nevyplýva, že estónski prevádzkovatelia nemohli vytvoriť nadbytočné množstvá pred dátumom zverejnenia nariadenia č. 60/2004 s cieľom ich predaja v rozšírenom Spoločenstve alebo na domácom trhu. V tomto prípade by však prijatie opatrení na odradenie od vývozu Spoločenstva do Estónska zo strany Komisie v rámci tohto nariadenia nestačilo na zabezpečenie odstránenia týchto nadbytočných množstiev.

288 Treba teda zamietnuť všetky tvrdenia Estónskej republiky.

5. O nedostatočnom zohľadnení vývoja ekonomiky nových členských štátov Komisiou

a) Tvrdenia účastníkov konania

289 Lotyšská republika sa domnieva, že Komisia podľa článku 6 ods. 1 druhého pododseku písm. c) nariadenia č. 60/2004 dostatočne nezohľadnila ekonomický vývoj nových členských štátov, ako ani objektívnu rýchlosť nárastu potrieb zdrojov spojenú s rýchlosťou nárastu kúpnej sily obyvateľov a s rozvojom turizmu. Podstatná časť nadbytočného množstva v Lotyšsku tak vyplýva zo zvýšenia výrobnnej kapacity a spotreby, čo nebolo zohľadnené v strohom vzorci Komisie. Komisia mala navyše určiť nielen nadbytočné množstvo každého nového členského štátu, ale aj jeho obvyklý prenos zásob k 1. máju 2004, čo by viac zabezpečilo vhodné posúdenie okolností vytvorenia zásob. Svojim postupom Komisia porušila aj zásadu ochrany legitímnej dôvery.

290 Komisia spochybňuje tvrdenia Lotyšskej republiky.

b) Posúdenie Súdom prvého stupňa

291 Článok 115 ods. 2 druhý pododsek Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa podmieňuje prípustnosť návrhu na vstup vedľajšieho účastníka do konania najmä dodržaním podmienky uvedenej v článku 44 ods. 1 písm. c) tohto rokovacieho poriadku, podľa ktorej musí návrh obsahovať najmä stručné vysvetlenie uplatnených dôvodov. Musí preto vysvetliť, v čom spočíva dôvod, na ktorom je založený, takže len jeho obvyčajné všeobecné uvedenie nezodpovedá požiadavkám Štatútu Súdneho dvora a rokovacieho poriadku (rozsudky Súdu prvého stupňa z 12. januára 1995, Viho/Komisia, T-102/92, Zb. s. II-17, bod 68, a z 10. septembra 2008, Taliansko/Komisia, T-181/06, neuverejnený v Zbierke, bod 139).

292 S prihladenutím na tieto hľadiská treba uviesť, že skutočnosti, na ktoré sa odvolala Lotyšská republika na podporu svojho názoru, sú príliš vágne na to, aby ich bolo možné preskúmať. Na základe uvedených tvrdení totiž nie je možné určiť spôsob, akým mala Komisia zohľadniť vývoj ekonomiky nových členských štátov, aby v dôsledku toho na základe údajne vyššej spotreby zmenila svoj výpočet nadbytočných množstiev.

293 Okrem toho podstatná časť tvrdení Lotyšskej republiky sa týka v podstate jej vlastného ekonomického vývoja a aj keby boli dôvodné, nemali by žiaden vplyv na otázku, či pri výpočte nadbytočného množstva Estónskej republiky Komisia dostatočne zohľadnila podmienky, za ktorých sa vytvorili zásoby na jej území.

294 S prihladenutím na uvedené treba dospieť k záveru, že tak výhradu Lotyšskej republiky, ako aj celý tento žalobný dôvod, treba zamietnuť.

IV — O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia

A — Tvrdenia účastníkov konania

295 Estónska republika sa domnieva, že Komisia v napadnutom nariadení nevysvetlila, z akých dôvodov boli rezervy domácností zahrnuté do nadbytočného množstva, čo je s ohľadom na dané okolnosti o to závažnejšie.

296 V tejto súvislosti po prvé tvrdí, že keď sa opatrenie týka jednotlivého prípadu, sú požiadavky odôvodnenia prísnejšie (rozsudky Súdneho dvora z 28. októbra 1982, Lion a i., 292/81 a 293/81, Zb. s. 3887, bod 18 a nasl., a z 11. mája 1983, Klöckner-Werke/

Komisia, 311/81 a 30/82, Zb. s. 1549, bod 30 a nasl.). Domnieva sa, že napadnuté nariadenie sa týka iba piatich nových členských štátov a vzťahuje sa na jedinečnú situáciu, ktorá sa nemôže opakovať, a to prechod z režimu uplatňovaného v týchto štátoch na SOT s cukrom. Keď je však počet osôb stanovený a neexistuje žiadna možnosť budúceho uplatnenia, nariadenie predstavuje skôr súhrn rozhodnutí.

²⁹⁷ Po druhé, Estónska republika uvádza, že rozhodnutie musí byť podrobné najmä vtedy, keď má vážne a dôležité účinky. Keďže suma, ktorú má zaplatiť Estónska republika, ak nestiahne svoje nadbytočné množstvá, je 45,7 milióna eur, čo je 1,35 % jej rozpočtu, má Komisia prísnejšiu povinnosť odôvodnenia.

²⁹⁸ Po tretie, Estónska republika zdôrazňuje, že v porovnaní s predchádzajúcimi prístupeniami Komisia zmenila prax výpočtu nadbytočných množstiev a zaviedla metódu, ktorá nie je v kontexte spoločnej poľnohospodárskej politiky typická, pričom zmena praxe rovnako vyžaduje podrobné odôvodnenie.

²⁹⁹ Napokon po štvrté, napadnuté nariadenie neobsahuje s výnimkou jedného všeobecne platného údajá v odôvodnení č. 3 žiadne odôvodnenie týkajúce sa spôsobu, akým boli zohľadnené osobitné okolnosti, na ktoré odkazuje článok 6 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 60/2004. To bráni akejkoľvek kontrole zákonnosti napadnutého nariadenia, hoci, keďže článok 6 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 60/2004 ponecháva Komisii širokú voľnú úvahu, vyžadovaná úroveň odôvodnenia je v tejto situácii vyššia.

³⁰⁰ V tejto súvislosti Estónska republika uvádza, že dôvody, pre ktoré boli rezervy domácností zahrnuté do výpočtu nadbytočných množstiev, jej neboli oznámené,

dokonca ani v rámci riadiaceho výboru pre cukor alebo počas stretnutia 19. mája 2005, a vyzýva Komisiu, aby odovzdala Súdu prvého stupňa dokumenty predložené počas tohto stretnutia.

301 Komisia spochybňuje tvrdenia Estónskej republiky.

B — *Posúdenie Súdom prvého stupňa*

302 Treba uviesť, že napadnuté nariadenie nie je normatívnym aktom, ktorý stanovil, že rezervy domácností budú zohľadnené ako nadbytočné množstvá.

303 Normatívnym aktom, ktorý určil takéto zohľadnenie, je totiž iba nariadenie č. 60/2004. Toto nariadenie zaviedlo systém výpočtu nadbytočných množstiev, ktorý je veľmi odlišný od systémov, ktoré stanovili nariadenia č. 579/86 a č. 3300/94 pre pristúpenia z roku 1986 a z roku 1995, a ktoré boli založené najmä na organizácii súpisu množstiev vyšších ako 3 tony existujúcich na území vnútroštátnymi orgánmi, aby boli tieto množstvá následne porovnané s množstvom, ktoré určila Komisia ako obvyklý prenos zásob a tak odstránené akékoľvek prípadné nadbytočné množstvo (pozri bod 195 a 196 vyššie).

304 V tejto súvislosti treba uviesť, že v odôvodnení č. 7 nariadenia č. 60/2004 sa jasne uvádza, že nadbytočné množstvá zásob stanoví Komisia na základe vývoja obchodu a trendov výroby a spotreby v nových členských štátoch počas obdobia od 1. mája 2000 do 30. apríla 2004. V odôvodnení č. 9 tohto nariadenia sa uvádza, že na účely stanovenia nadbytočných zásob sú nové členské štáty povinné poskytnúť Komisii najnovšie štatistiky o obchode, výrobe a spotrebe príslušných výrobkov (pozri bod 197 vyššie).

305 Článok 6 nariadenia č. 60/2004 tak stanovuje, že na účely stanovenia nadbytočných množstiev sa zoberie do úvahy najmä vývoj počas roku, ktorý predchádza pristúpeniu, v porovnaní s predchádzajúcimi rokmi, pokiaľ ide o dovezené a vyvezené množstvá cukru v nezmenenom stave alebo vo forme spracovaných výrobkov, izoglukózy a fruktózy, výrobu, spotrebu a zásoby cukru a izoglukózy a napokon okolnosti, za ktorých sa vytvorili zásoby.

306 Je teda zjavné, ako bolo vysvetlené už skôr, že nariadenie č. 60/2004 stanovuje metódu určenia nadbytočných množstiev zameranú na pozorovanie makroekonomických tendencií, a nie množstiev skutočne uložených do zásoby v konkrétnom členskom štáte. Obsahuje aj doložku záverečnej flexibility, ktorá umožňuje zmeniť výsledok tohto preskúmania v závislosti od konkrétnych okolností odôvodňujúcich vylúčenie niektorých množstiev cukru vtedy, keď existencia týchto množstiev nepredstavuje riziko narušenia mechanizmov SOT s cukrom, ako to vyplýva z výkladu článku 6 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 60/2004 vykonaného v bodoch 245 až 248 vyššie. Samotná Komisia v prílohe I oznámenia pani Fischer Boel uvádza, že cieľom tejto prílohy je stanoviť metodológiu na určenie nadbytočných množstiev nových členských štátov na makroekonomickej úrovni, ako to vyžaduje článok 6 nariadenia č. 60/2004, ktorý neobsahuje žiadne ustanovenie vylučujúce z výpočtu nadbytočných množstiev minimálne množstvá.

307 Odôvodnenie č. 3 napadnutého nariadenia uvádza makroekonomické premenné, ktoré Komisia v praxi zohľadnila pri výpočte nadbytočných množstiev. Je v ňom vysvetlené, že Komisia nadbytočné množstvá cukru vo všeobecnosti považuje za dôsledok vývoja produkcie cukru plus dovoz mínus vývoz v období od 1. mája 2003 do 30. apríla 2004 v porovnaní s priemernou hodnotou rovnakých množstiev za to isté obdobie počas predchádzajúcich troch rokov.

308 Rovnako je zjavné, že takáto metóda určenia nadbytočných množstiev nevyhnutne znamená zohľadnenie rezerv domácností rovnako ako zásob vytvorených prevádzkovateľmi. V prípade Estónskej republiky ako štátu, ktorý nie je výrobcom cukru, totiž

nadbytočné množstvo vypočítané za hospodársky rok 2003/2004 musí nevyhnutne vyplývať z rozdielu medzi dovozmi vykonanými počas tohto hospodárskeho roka a priemerom dovozov vykonaných počas troch predchádzajúcich hospodárskych rokov, od ktorého treba odpočítať rozdiel medzi vývozmi vykonanými počas tohto hospodárskeho roka a priemerom vývozov vykonaných počas troch predchádzajúcich hospodárskych rokov. Takáto metóda, ktorá v zásade zohľadňuje iba dovozy a vývozy, však z takto získaného množstva neumožňuje vylúčiť rezervy domácností, s výnimkou prípadov, ak je existencia týchto rezerv považovaná za okolnosť, za ktorej sa vytvorili zásoby podľa článku 6 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 60/2004.

309 Skutočnosť, že táto metóda bola skutočne použitá vyplýva nielen z odôvodnení napadnutého nariadenia, ale aj, a to veľmi jasne, z dokumentov niekoľkokrát predložených Estónskej republike počas riadiaceho výboru pre cukor a napokon počas stretnutia expertov 19. mája 2005, pričom tieto dokumenty boli predložené pred prijatím uvedeného nariadenia a boli známe Estónskej republike.

310 Za týchto okolností treba dospieť jednak k záveru, že napadnuté nariadenie je dostatočne odôvodnené, pokiaľ ide o otázku, z akých dôvodov neboli rezervy domácností vylúčené z výpočtu estónskeho nadbytočného množstva, a jednak, že odôvodnenie tohto nariadenia nemuselo nevyhnutne obsahovať dôvody, z ktorých sa Komisia odchyľila od praxe prijatej počas predchádzajúcich pristúpení, keďže odchylenie sa od tejto praxe je logickým a nevyhnutným dôsledkom nariadenia č. 60/2004, ktorého zákonnosť Estónska republika v podanej žalobe nespochybnila.

V — O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady riadnej správy vecí verejných

A — Tvrdenia účastníkov konania

- 311 Estónska republika tvrdí, že Komisia prijatím napadnutého nariadenia porušila zásadu riadnej správy vecí verejných z dôvodu, že keďže toto nariadenie je súhrnom piatich rozhodnutí týkajúcich sa dotknutých nových členských štátov, bola Komisia povinná pripraviť svoje rozhodnutie starostlivo a nestranne. Komisia nezohľadnila osobitné okolnosti týkajúce sa situácie Estónskej republiky, hoci o nich bola informovaná. Pani Fischer Boel prijala toto rozhodnutie na základe úvah nesúvisiacich s vecou, čím sa dopustila zneužitia právomoci. Pokúsila sa na jednej strane zabrániť riziku, že ostatné nové členské štáty napadnú základy výpočtu týkajúce sa ostatných výrobkov alebo sa dovolajú osobitných okolností a na druhej strane zabrániť vytvoreniu precedensov pre budúce pristúpenia.
- 312 Komisia mala okrem toho posúdiť vplyv svojho vlastného správania na vzniknutú situáciu, najmä to, že vyhlásila, že použije rovnakú metódu výpočtu ako počas predchádzajúcich pristúpení.
- 313 Napokon, na základe zásady riadnej správy vecí verejných má byť kolégium pred tým, než prijme rozhodnutie, informované o podstatných skutočnostiach. Kolégium však rozhodlo o otázke zahrnutia rezerv domácností do estónskeho nadbytočného množstva, hoci definitívna verzia oznámenia pani Fischer Boel neobsahovala tvrdenia Estónskej republiky týkajúce sa najmä závažných následkov tohto rozhodnutia na jej rozpočet, ani úvahy pani Fischer Boel v tejto veci, ani skutočné číselné údaje, ani porovnanie s Maltskou republikou a Cyperskou republikou.
- 314 Komisia sa domnieva, že tento žalobný dôvod treba zamietnuť.

B — *Posúdenie Súdom prvého stupňa*

315 Treba uviesť, že týmto žalobným dôvodom Estónska republika s odvolaním sa na zásadu riadnej správy vecí verejných na jednej strane v podstate opakuje dôvody, z ktorých sa domnieva, že Komisia porušila článok 6 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 60/2004 prijatím napadnutého nariadenia bez zohľadnenia osobitných okolností týkajúcej sa jej situácie. Tieto tvrdenia boli preskúmané a zamietnuté v rámci druhej časti druhého žalobného dôvodu. Na druhej strane Estónska republika opakuje dôvody, z ktorých sa domnieva, že v tomto prípade bola porušená zásada kolegiality. Tieto tvrdenia boli preskúmané a zamietnuté v rámci prvého žalobného dôvodu.

316 Tento žalobný dôvod treba preto zamietnuť v celom rozsahu.

VI — *O piatom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady dobrej viery*A — *Tvrdenia účastníkov konania*

317 Estónska republika tvrdí, že zásada dobrej viery zakazuje signatárom medzinárodnej dohody prijať akty, ktoré túto dohodu zbavujú jej účelu a cieľa. Po podpise aktu o pristúpení bola preto Komisia povinná zdržať sa akéhokoľvek opatrenia, ktoré by mohlo napomôcť akémukoľvek narušeniu trhu alebo špekuláciám. Komisia však neprijala opatrenia proti zvýšeniu vývozov Spoločenstva a zabránila Estónskej republike, aby tak urobila sama. To je o to závažnejšie, že Komisia uviedla, že zohľadní účinky uvoľnenia obchodu medzi kandidátskymi krajinami a Európskou úniou na zásoby a že použije rovnaké zásady ako počas predchádzajúcich pristúpení.

318 Komisia spochybňuje tvrdenia Estónskej republiky.

B — *Posúdenie Súdom prvého stupňa*

319 V rámci tohto dôvodu Estónska republika v podstate uvádza rovnaké tvrdenia ako v rámci svojho druhého a štvrtého žalobného dôvodu. Tieto tvrdenia treba preto zamietnuť z rovnakých dôvodov, z akých boli zamietnuté uvedené žalobné dôvody.

VII — *O šiestom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady zákazu diskriminácie*

320 Estónska republika tvrdí, že napadnuté nariadenie porušuje zásadu zákazu diskriminácie v troch ohľadoch, ktoré treba preskúmať samostatne.

A — *Diskriminácia vo vzťahu k Maltskej republike a Cyperskej republike*

1. Tvrdenia účastníkov konania

321 Estónska republika sa domnieva, že s ňou bolo vo vzťahu k Maltskej republike a Cyperskej republike zaobchádzané diskriminačne, keďže s týmito dvoma novými členskými štátmi a s ňou bolo zaobchádzané rovnako, hoci polovica estónskeho nadbytočného množstva je tvorená rezervami domácností, zatiaľ čo maltské a cyperské nadbytočné množstvá majú v držbe iba prevádzkovatelia. Táto diskriminácia vyplýva aj

zo znenia prílohy 18 a je ešte závažnejšia, ak boli osobitné okolnosti skutočne zohľadnené v prípade Maltskej republiky, ako to preukazuje vývoj výpočtu maltského nadbytočného množstva medzi návrhom nariadenia (13 210 ton) a napadnutým nariadením (2 452 ton).

322 Komisia spochybňuje tvrdenia Estónskej republiky.

2. Posúdenie Súdom prvého stupňa

323 Názor Estónskej republiky spočíva v podstate v tvrdení, že estónske nadbytočné množstvo bolo vypočítané rovnakým spôsobom ako cyperské a maltské nadbytočné množstvá, hoci osobitné okolnosti týkajúce sa jej situácie mali viesť Komisiu k tomu, aby s ňou zaobchádzala odlišne. Napriek tomu dôvody, na základe ktorých sa Estónska republika domnieva, že s ňou malo byť takto zaobchádzané, nie sú spôsobilé podporiť jej názor.

324 Tieto dôvody sú totiž v podstate rovnaké ako tie, ktoré boli uplatnené v rámci druhej časti druhého žalobného dôvodu pri tvrdení, že Komisia mala zohľadniť osobitnú úlohu spotreby cukru v Estónskej republike. Keďže však bol vyslovený záver, že tieto dôvody nemohli viesť Komisiu k tomu, aby vylúčila rezervy domácností Estónskej republiky z výpočtu jej nadbytočného množstva, ako je zdôraznené v bodoch 252 až 260 vyššie, nemožno sa domnievať, že nezohľadnením týchto dôvodov Komisia zaobchádzala s Estónskou republikou diskriminačne.

325 Okrem toho, keďže tvrdenie Estónskej republiky možno chápať v tom zmysle, že Komisia znížila maltské nadbytočné množstvo tak, že zohľadnila existenciu osobitnej okolnosti týkajúcej sa situácie Maltskej republiky, hoci tak neurobila v prípade

Estónskej republiky, treba uviesť, že existencia takejto špecifickej podmienky, ktorá nie je uvedená v napadnutom nariadení, nemôže ovplyvniť zákonnosť výpočtu estónskeho nadbytočného množstva, ani dosvedčiť diskrimináciu voči Estónskej republike.

326 Estónska republika totiž neuvádza, či zníženie, na ktoré mala Maltská republika právo, malo byť priznané aj jej z dôvodu, že jej situácia a situácia Maltskej republiky, ktorá Maltskej republike umožnila získať toto zníženie, spadajú pod tú istú osobitnú okolnosť.

327 Okrem toho, ak by sa tvrdenie Estónskej republiky malo chápať v tom zmysle, že celkové nadbytočné množstvo Maltskej republiky bolo znížené nesprávne, treba zdôrazniť, že aj keby bolo toto pochybenie na strane Komisie preukázané, nemohlo by spochybniť napadnuté nariadenie vo vzťahu k Estónskej republike. Tento členský štát totiž nemôže požadovať použitie inej metódy výpočtu jeho nadbytočného množstva než je metóda, ktorá bola použiteľná, a v každom prípade by pochybenie malo dopad na napadnuté nariadenie iba v časti, v ktorej sa týka Maltskej republiky (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 14. marca 2002, Taliansko/Rada, C-340/98, Zb. s. I-2663, body 90 a 91).

328 Treba teda dospieť k záveru, že Estónskej republike sa nepodarilo preukázať, že Komisia s ňou tým, že prijala napadnuté nariadenie, zaobchádzala diskriminačne vo vzťahu k Maltskej republike a Cyperskej republike.

B — Diskriminácia vo vzťahu k niektorým členským štátom, ktoré k Spoločenstvu pristúpili v minulosti

1. Tvrdenia účastníkov konania

- 329 Estónska republika sa domnieva, že s ňou bolo zaobchádzané diskriminačne vo vzťahu k členským štátom, ktoré k Spoločenstvu, neskôr k Európskej únii, pristúpili v minulosti, pretože v rovnakej skutkovej a právnej situácii rezervy domácností týchto iných členských štátov neboli zohľadnené na účely určenia ich nadbytočných množstiev, čo Komisia popiera.

2. Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 330 Treba uviesť, že prechodné opatrenia, ktoré sa majú prijať v oblasti poľnohospodárstva pri každom rozšírení, treba prispôbiť konkrétnym rizikám narušenia poľnohospodárskych trhov, ktoré môže toto rozšírenie priniesť. Preto nie sú inštitúcie povinné uplatniť rovnaké prechodné opatrenia v rámci dvoch po sebe nasledujúcich rozšírení.
- 331 Osobitne mohla Komisia medzi rozdielmi, ktoré existovali pri rozšírení z roku 1995 a z roku 2004 zohľadniť skutočnosť, že cieľ, ktorý spočíval v zabránení narušeniam trhu Spoločenstva s cukrom z dôvodu nahromadenia nadbytočných množstiev, bol ťažšie dosiahnuteľný v roku 2004, vzhľadom na oveľa väčšiu veľkosť trhov nových členských štátov a ich veľmi vysokú výrobnú kapacitu, ako aj z dôvodu, že niektoré nové členské štáty, ako napríklad Estónska republika, nevyberali dovozné clo z cukru a tento výrobok mohol byť jednoducho nakúpený na medzinárodnom trhu, čo Komisia uviedla vo svojich vyjadreniach bez toho, aby Estónska republika túto skutočnosť spochybnila. Navyše cenové rozdiely medzi Spoločenstvom a novými členskými štátmi boli tiež

väčšie. Spojenie týchto dvoch faktorov viedlo k podstatne významnejšiemu riziku destabilizácie trhu s cukrom a z tohto dôvodu odôvodňovalo prísnejšie prechodné opatrenia.

- 332 Treba teda dospieť k záveru, že Estónskej republike sa nepodarilo preukázať, že Komisia s ňou zaobchádzala diskriminačne vo vzťahu k členským štátom, ktoré pristúpili k Spoločenstvu, neskôr k Európskej únii, počas predchádzajúcich pristúpení.

C — Diskriminácia vo vzťahu ku všetkým starým členským štátom

1. Tvrdenia účastníkov konania

- 333 Estónska republika sa domnieva, že s ňou bolo zaobchádzané diskriminačne vo vzťahu ku všetkým starým členským štátom. Na základe napadnutého nariadenia je totiž povinná vyžadovať, aby jej prevádzkovatelia odstránili množstvo cukru presahujúce ich nadbytočné množstvo, aby tak splnila svoju povinnosť odstránenia, keďže je nemožné odstrániť rezervy domácností. Títo prevádzkovatelia sú teda v situácii, ktorá je menej priaznivá ako situácia v starých členských štátoch. Napokon, ak by sa nariadenie č. 60/2004 malo vykladať tak, že prináleží Estónskej republike, aby znášala dôsledky existencie takýchto rezerv zaplatením sumy uvedenej v článku 7 ods. 2 nariadenia č. 60/2004, potom je diskriminovaná vo vzťahu k starým členským štátom, ktoré predtým nikdy nemuseli znášať takúto povinnosť.

- 334 Komisia sa hlavne domnieva, že tvrdenia Estónskej republiky smerujú proti nariadeniu č. 60/2004, a nie proti napadnutému nariadeniu, a sú preto neprípustné, a subsidiárne tieto tvrdenia popiera.

2. Posúdenie Súdom prvého stupňa

335 Bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o prípustnosti tvrdení Estónskej republiky, treba zdôrazniť, že estónski prevádzkovatelia nie sú základe nariadenia č. 60/2004 povinní odstrániť množstvo cukru presahujúce ich individuálne nadbytočné množstvo. Prináleží iba samotnej Estónskej republike, aby zabezpečila odstránenie množstva cukru, ktoré sa rovná nadbytočnému množstvu určenému Komisiou (pozri bod 171 vyššie).

336 Pokiaľ ide o údajnú diskrimináciu Estónskej republiky voči starým členským štátom, ktorá spočíva v tom, že Estónska republika by bola povinná zaplatiť sumu uvedenú v článku 7 ods. 2 nariadenia č. 60/2004, ak by nedokázala odstrániť množstvo cukru, ktoré sa rovná jej nadbytočnému množstvu, treba uviesť, že situácia poľnohospodárstva v nových členských štátoch bola úplne odlišná od situácie v starých členských štátoch (rozsudok Súdneho dvora z 3. októbra 2007, Poľsko/Rada, C-273/04, Zb. s. I-8925, bod 87). Treba teda konštatovať, že pokiaľ ide o existenciu nadbytočných množstiev, situáciu starých členských štátov a situáciu Estónskej republiky pred rozšírením nemožno považovať za porovnateľné.

337 Na prevádzkovateľov nachádzajúcich sa v starých členských štátoch a na prevádzkovateľov nachádzajúcich sa v Estónsku sa totiž pred rozšírením vzťahovali rozdielne normy, kvóty a mechanizmy podpory výroby. Navyše zatiaľ čo mohli inštitúcie Spoločenstva zabrániť vytváraniu nadbytočných zásob na území starých členských štátov prostredníctvom opatrení predvídaných v rámci SOT s cukrom, nemohli zabrániť vytváraniu nadbytočných zásob na území nových členských štátov pred ich pristúpením k Európskej únii. Preto príloha IV kapitola 4 body 1 až 4 aktu o pristúpení ukladajú novým členským štátom povinnosť odstrániť na vlastné náklady svoje nadbytočné zásoby bez toho, aby tú istú povinnosť ukladala starým členským štátom, čo Estónska republika akceptovala, keď akt o pristúpení podpísala.

338 Treba teda dospieť k záveru, že Estónskej republike sa nepodarilo preukázať existenciu diskriminácie voči nej vo vzťahu k starým členským štátom.

339 Tento žalobný dôvod treba preto zamietnuť v celom rozsahu.

VIII — O siedmom žalobnom dôvode založenom na porušení práva vlastníť majetok

A — Tvrdenia účastníkov konania

340 Estónska republika tvrdí, že napadnuté nariadenie porušuje právo vlastníť majetok, uznané a chránené v rámci spoločného poľnohospodárskeho trhu, ktoré možno obmedziť pod podmienkou, že tieto obmedzenia zodpovedajú cieľom všeobecného záujmu, ktoré sleduje Spoločenstvo, a že nepredstavujú neprimeraný zásah, ktorý porušuje samotnú jeho podstatu. Povinnosť estónskych občanov odstrániť cukor nakúpený na ich spotrebu však predstavuje takýto zásah, pretože tento cukor nemôže vyvolávať nebezpečenstvo špekulácií alebo narušenia trhu. Okrem toho ide o vyvlastnenie bez toho, aby domácnosti, jednoduchí spotrebitelia, priamo profitovali zo SOT s cukrom. Napokon, ak by boli prevádzkovatelia povinní odstrániť množstvo presahujúce ich jednotlivú nadbytočnú zásobu, predstavovalo by to rovnako porušenie práva vlastníť majetok.

B — Posúdenie Súdom prvého stupňa

341 Názor Estónskej republiky treba zamietnuť bez ďalšieho.

342 Žiadne ustanovenie nariadenia č. 60/2004 totiž nezaväzuje estónske domácnosti, aby odstránili akékoľvek množstvo cukru, ani estónskych prevádzkovateľom, aby stiahli z trhu dodatočné množstvo cukru v porovnaní s ich individuálnym nadbytočným množstvom. Iba Estónska republika má povinnosť zabezpečiť odstránenie množstva cukru, ktoré sa rovná nadbytočnému množstvu určenému Komisiou, alebo zaplatiť sumu uvedenú v článku 7 ods. 2 tohto nariadenia, ak nedokáže splniť svoju povinnosť.

343 So zreteľom na uvedené treba dospieť k záveru, že Estónskej republike sa nepodarilo preukázať žiadne porušenie práva vlastníť majetok v dôsledku prijatia napadnutého nariadenia.

IX — O ôsmom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady proporcionality

A — Tvrdenia účastníkov konania

344 Estónska republika tvrdí, že napadnuté nariadenie porušuje zásadu proporcionality, pretože odstránenie rezerv domácností nie je nevyhnutné na to, aby sa zabránilo špekuláciám a narušeniam trhu, čo sú ciele sledované nariadením č. 60/2004. Na jednej strane by totiž existencia týchto rezerv spôsobovala nebezpečenstvo narušenia iba vtedy, ak by mohli byť opätovne predané, čo nie je v moci domácnosti, ako to preukazuje skutočnosť, že cena cukru v Estónsku sa po pristúpení strojnásobila, aby sa následne ustálila. Na druhej strane tieto rezervy nenabádajú k špekulácii, ako to preukazuje skutočnosť, že počas predchádzajúcich pristúpení neboli nikdy zohľadnené. Napokon, zahrnutie týchto rezerv do nadbytočného množstva určeného Estónskej republike má za následok zdvojnásobenie sumy, ktorú musí zaplatiť v prípade nedodržania povinností stanovených nariadením č. 60/2004.

345 Lotyšská republika dodáva, že so zreteľom na pochybenia Komisie pri výpočte, napadnuté nariadenie nemôže dosiahnuť cieľ sledovaný nariadením č. 60/2004, ktorým nie je zťažiť rozpočet nových členských štátov, ale podniky, ktoré využitím rozdielov týkajúcich sa dovozných ciel uskladnili cukor na špekulatívne účely.

B — Posúdenie Súdom prvého stupňa

346 Úvaha rozvinutá v bodoch 121 až 129 a 162 až 167 vyššie vedú nevyhnutne k zamietnutiu tvrdení Estónskej republiky.

347 Pokiaľ ide o tvrdenia Lotyšskej republiky, treba uviesť, že neumožňujú identifikovať údajné pochybenia Komisie pri výpočte, ktoré by neumožňovali dosiahnuť cieľ sledovaný napadnutým nariadením, ako aj nariadením č. 60/2004. Okrem toho je potrebné zdôrazniť, že na rozdiel od toho, čo tvrdí Lotyšská republika, cieľom týchto nariadení nie je zťažiť rozpočet podnikov, ktoré využitím rozdielov týkajúcich sa dovozných ciel uskladnili cukor na špekulatívne účely a nie rozpočet nových členských štátov, ale zabrániť možným narušeniam SOT s cukrom po pristúpení nových členských štátov, spojeným s existenciou nadbytočných množstiev na ich území, a to najmä zabezpečením, že tieto nadbytočné množstvá budú odstránené výlučne na náklady týchto štátov.

348 Tento žalobný dôvod treba preto zamietnuť.

X — O prvom dodatočnom žalobnom dôvode uplatnenom Lotyšskou republikou založenom na porušení práva na obhajobu

A — Tvrdenia účastníkov konania

349 Lotyšská republika uvádza, že nemala možnosť oznámiť svoje stanovisko k napadnutému nariadeniu a predložiť svoje pripomienky v primeranej lehote, pokiaľ ide o metódu, na základe ktorej boli vypočítané nadbytočné množstvá, čo Komisia popiera.

B — Posúdenie Súdom prvého stupňa

350 Lotyšská republika sa v podstate odvoláva na porušenie svojho vlastného práva na obhajobu. Jej tvrdenia sú teda neúčinné, pretože aj keby boli prípustné a dôvodné, nemohli by mať žiaden vplyv na zákonnosť napadnutého nariadenia v časti, v ktorej sa týka Estónskej republiky.

351 Tento žalobný dôvod treba preto zamietnuť.

XI — *O druhom dodatočnom žalobnom dôvode uplatnenom Lotyšskou republikou založenom na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery*

A — *Tvrdenia účastníkov konania*

352 Lotyšská republika sa domnieva, že Komisia porušila zásadu ochrany legitímnej dôvery, pretože mala pre každý nový členský štát určiť nielen zodpovedajúce nadbytočné množstvo, ale aj obvyklý prenos zásob k 1. máju 2004, čo Komisia popiera.

B — *Posúdenie Súdom prvého stupňa*

353 Treba pripomenúť, že článok 40 štvrtý odsek Štatútu Súdneho dvora, ktorý sa v konaní na Súde prvého stupňa uplatní podľa článku 53 prvého odseku tohto štatútu, a článok 116 ods. 4 rokovacieho poriadku priznávajú vedľajšiemu účastníkovi konania právo samostatne uplatňovať nielen tvrdenia, ale aj dôvody, pokiaľ podporujú návrhy jedného z hlavných účastníkov konania a neodlišujú sa úplne od úvah, ktoré sú základom sporu tak, ako je vymedzený medzi žalobcom a žalovaným, čo by malo za následok zmenu predmetu tohto sporu (rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. júna 2005, Regione autonoma della Sardegna/Komisia, T-171/02, Zb. s. II-2123, bod 152).

354 Tento dodatočný žalobný dôvod uplatnený Lotyšskou republikou sa však úplne odlišuje od úvah na podporu dôvodov, ktoré uplatnila Estónska republika v prejednávanej žalobe, a musí byť preto zamietnutý ako neprípustný. Aj keď totiž Estónska republika uviedla v rámci druhej časti druhého žalobného dôvodu tvrdenie, ktoré by sa sčasti mohlo vykladať ako založené na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery, urobila tak vo vzťahu k okolnosti, že počas predchádzajúcich pristúpení množstvá nižšie ako 3 tony

neboli zohľadnené na účely výpočtu nadbytočných množstiev, a nie vo vzťahu k údajnej legitímnej dôvere v to, že mal byť vypočítaný obvyklý prenos zásob a nie nadbytočné množstvo.

355 Pre úplnosť treba uviesť, že hoci príloha IV kapitola 4 bod 2 aktu o pristúpení stanovuje, že všetky zásoby, ktoré sú ku dňu pristúpenia vo voľnom obehú na území nových členských štátov a ktoré presahujú množstvo, ktoré možno považovať za obvyklý prenos zásob, musia byť odstránené na náklady nových členských štátov, toto ustanovenie nezaväzuje Komisiu, aby toto nadbytočné množstvo vypočítala v dvoch etapách, teda najprv vypočítaním obvyklého prenosu zásob a následne vypočítaním množstva, ktoré toto číslo presahuje a musí byť odstránené.

356 V tejto súvislosti treba uviesť, že keď Komisia vykonáva právomoci, ktoré jej priznáva Rada, a taktiež aj autori aktu o pristúpení, v oblasti spoločnej poľnohospodárskej politiky na vykonanie pravidiel stanovených Radou, môže využiť širokú mieru voľnej úvahy, takže iba zjavne neprimeraná povaha opatrenia prijatého v tejto oblasti vo vzťahu k cieľu, ktorý príslušná inštitúcia sleduje, môže ovplyvniť zákonnosť takéhoto opatrenia (pozri rozsudok Weidacher, už citovaný v bode 118 vyššie, bod 26 a citovanú judikatúru). Treba teda dospieť k záveru, že Komisia môže pri výkone tejto širokej miery voľnej úvahy slobodne uplatniť zjednodušenú metódu výpočtu, z ktorej môže priamo vyplývať nadbytočné množstvo, ktoré treba odstrániť. Je na Lotyšskej republike, aby preukázala, že metóda, ktorú si zvolila Komisia, je zjavne neprimeraná. Tvrdenia, ktoré Lotyšská republika uvádza v tomto ohľade, však napriek tomu nie sú spôsobilé spochybniť dôvodnosť metódy použitej Komisiou. Lotyšská republika sa totiž obmedzuje na to, že tvrdí, bez toho, aby svoje tvrdenie nejako podložila, jednak to, že ak by Komisia použila metódu, ktorú Lotyšská republika považuje za vhodnú, mohla lepšie zabezpečiť, že okolnosti vytvorenia zásoby budú správne posúdené, a jednak to, že Komisia svojim postupom porušila zásadu ochrany legitímnej dôvery, pričom neodkazuje na žiadne jasné ubezpečenie zo strany Komisie uvádzajúce, že bude postupovať spôsobom, ktorý Lotyšská republika považuje za vhodný.

357 Z toho vyplýva, že dodatočný žalobný dôvod uplatnený Lotyšskou republikou treba zamietnuť aj vecne.

358 S prihladením na uvedené treba žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

O trovách

359 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Estónska republika nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazat' ju na náhradu trov konania v súlade s návrhom Komisie.

360 Lotyšská republika znáša svoje vlastné trovy konania podľa článku 87 ods. 4 prvého pododseku rokovacieho poriadku.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (prvá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamietá.

2. Estónska republika znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Komisii Európskych spoločenských.

3. Lotyšská republika znáša svoje vlastné trovy konania.

Tiili

Dehousse

Wiszniewska-Bialecka

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 2. októbra 2009.

Podpisy

Obsah

Právny rámec	II - 3690
I — O SOT s cukrom	II - 3690
II — O zmluve o pristúpení a o akte o pristúpení	II - 3692
Okolnosti predchádzajúce sporu	II - 3694
I — O nariadení (ES) č. 60/2004	II - 3694
II — O nariadení (ES) č. 651/2005	II - 3696
III — O napadnutom nariadení	II - 3697
Konanie a návrhy účastníkov konania	II - 3698
Právny stav	II - 3700
I — O návrhoch urobených na úvod Estónskou republikou a Komisiou	II - 3701
A — O úvodnom návrhu Estónskej republiky	II - 3701
1. Tvrdenia účastníkov konania	II - 3701
2. Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3702
B — O úvodnom návrhu Komisie	II - 3703
1. Tvrdenia účastníkov konania	II - 3703
2. Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3704
II — O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady kolegiality	II - 3706
A — Tvrdenia účastníkov konania	II - 3706
B — Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3708
II - 3792	

III — O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení nariadenia č. 60/2004	II - 3712
A — O záväznosti nariadenia č. 60/2004 pre napadnuté nariadenie	II - 3712
1. Tvrdenia účastníkov konania	II - 3712
2. Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3713
B — O prvej časti	II - 3717
1. O význame pojmu „zásoby“	II - 3717
a) Tvrdenia účastníkov konania	II - 3717
b) Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3719
2. O systematickom výklade nariadenia č. 60/2004	II - 3736
a) Tvrdenia účastníkov konania	II - 3736
b) Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3738
3. O pojme „zásoby“ použitom počas predchádzajúcich pristúpení	II - 3743
a) Úvodné pripomienky	II - 3743
b) Tvrdenia účastníkov konania	II - 3748
c) Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3749
4. O výklade článku 32 ES	II - 3751
a) Tvrdenia účastníkov konania	II - 3751
b) Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3752
	II - 3793

5. O výklade pojmu „držitelía nadbytočných zásob“ použitom Súdnyím dvorom	II - 3754
a) Tvrdenia účastníkov konania	II - 3754
b) Posúdenie Súdóm prvého stupňa	II - 3754
C — O druhej časti	II - 3757
1. Úvodné pripomienky o pôsobnosti článku 6 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 60/2004	II - 3758
2. O význame spotreby cukru v Estónsku	II - 3760
a) Tvrdenia účastníkov konania	II - 3760
b) Posúdenie Súdóm prvého stupňa	II - 3761
3. O zmene kritérií použitých počas predchádzajúcich pristúpení Komisiou	II - 3763
a) Tvrdenia účastníkov konania	II - 3763
b) Posúdenie Súdóm prvého stupňa	II - 3764
4. O prispení Komisie k vytvoreniu rezerv domácností v Estónsku	II - 3767
a) Tvrdenia účastníkov konania	II - 3767
b) Posúdenie Súdóm prvého stupňa	II - 3767
5. O nedostatočnom zohľadnení vývoja ekonomiky nových členských štátov Komisiou	II - 3770
a) Tvrdenia účastníkov konania	II - 3770
b) Posúdenie Súdóm prvého stupňa	II - 3770
IV — O treťóm žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia	II - 3771
A — Tvrdenia účastníkov konania	II - 3771
B — Posúdenie Súdóm prvého stupňa	II - 3773

V	— O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady riadnej správy vecí verejných	II - 3776
	A — Tvrdenia účastníkov konania	II - 3776
	B — Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3777
VI	— O piatom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady dobrej viery	II - 3777
	A — Tvrdenia účastníkov konania	II - 3777
	B — Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3778
VII	— O šiestom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady zákazu diskriminácie . .	II - 3778
	A — Diskriminácia vo vzťahu k Maltskej republike a Cyperskej republike	II - 3778
	1. Tvrdenia účastníkov konania	II - 3778
	2. Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3779
	B — Diskriminácia vo vzťahu k niektorým členským štátom, ktoré k Spoločenstvu pristúpili v minulosti	II - 3781
	1. Tvrdenia účastníkov konania	II - 3781
	2. Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3781
	C — Diskriminácia vo vzťahu ku všetkým starým členským štátom	II - 3782
	1. Tvrdenia účastníkov konania	II - 3782
	2. Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3783
VIII	— O siedmom žalobnom dôvode založenom na porušení práva vlastniť majetok	II - 3784
	A — Tvrdenia účastníkov konania	II - 3784
	B — Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3784
		II - 3795

IX	— O ôsmom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady proporcionality	II - 3785
	A — Tvrdenia účastníkov konania	II - 3785
	B — Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3786
X	— O prvom dodatočnom žalobnom dôvode uplatnenom Lotyšskou republikou založenom na porušení práva na obhajobu	II - 3787
	A — Tvrdenia účastníkov konania	II - 3787
	B — Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3787
XI	— O druhom dodatočnom žalobnom dôvode uplatnenom Lotyšskou republikou založenom na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery	II - 3788
	A — Tvrdenia účastníkov konania	II - 3788
	B — Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3788
	O trovách	II - 3790